DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 75. Sobota 5 (17) Kwietnia. 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie, oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej Numer 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; — półrocznie rs. 5; — kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina a na inne po kop. 92 na mies.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji. — Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, wrazie potrzeby podlegają skróceniom. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia *tegoż samego dnia*, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9-tą z rana. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12-ej do 1-ej po południu.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 5 (17) Kwietnia.

Przez Najwyższy rozkaz w wydziale ministerstwa Dworu Cesarskiego, uwolniony został od służby na własne żądanie, p. o. zarządzającego księztwem łowickiem, radca stanu *Wojciechowski*, z rangą rzeczywistego radcy stanu i mundurem odpowiednim klasie jego posady.

Rozkaz do wojsk okręgu wojennego warszawskiego, z d. 31 marca. — Kapelan garnizonu warszawskiego dla wojskowych wyznania ewangelicko-augsburgskiego, Pastenaci, otrzymawszy od niektórych oddziałów wojsk zapytania, kiedy mianowicie wojskowi tego wyznania przystąpić mają do spowiedzi i komunji św., odniósł się do konsystorza ewangelicko-augsburgskiego o udzielenie decyzji, w jakkie dni może on dopełnić tego obrządku. Na skutek tego konsystorz zawiadomił, że najdogodniej będzie odbyć obrzęd spowiedzi i komunji św. z wojskowymi posiadającymi język niemiecki, w trzy następne piątki: 4 (16), 11 (23) i 18 (30) kwietnia, o godzinie 9 zrana. Z polecenia głównodowodzącego Jenerał-Feldmarszałka, ogłasza się o tem wojskom garnizonu warszawskiego dla należnego zarządzenia, aby żołnierze wyznania ewangelickiego, znający język niemiecki, przysyłani byli w tym celu w pomienione dni na godzinę 9-ą zrana do kościoła ewangelickiego w Warszawie przy ulicy Królewskiej, w towarzystwie oficerów lub zaufanych podoficerów z każdego oddziału lub komendy. Co się tycze żołnierzy tegoż wyznania pochodzenia łotyszskiego i estońskiego, nieumiejących języka niemieckiego, dla nich, podobnież jak w roku zeszłym, wezwany będzie latem z m. Rygi pastor, posiadający język estoński i łotyszski. Listy imienne wojskowych, posyłanych dla odbycia spowiedzi i komunji, mają być z każdego oddziału i komendy składane w dwóch egzemplarzach kapelanowi Pastenaci.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 3 (15) Kwietnia r. b., w ilości rub. sr. 672, Stanisławowi *Lasockiemu*, właścicielowi m. Kiernozi, położonego w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Gostyńskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rsr. 29 kop. 40, *Hejnemu*, właścicielowi dóbr Komorowo, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Słupeckim, Gminie Przyjme, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rsr. 72 kop. 17, Józefowi *Sosnowskiemu*, właścicielowi dóbr Rudowo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Kleniewo, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rs. 17 kop. 97, Feliksowi *Lisieckiemu*, właścicielowi dóbr Biernacice, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Turekskim, Gminie Biernacice, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rs. 90, Alojzemu *Grabskiemu*, właścicielowi dóbr Zagorzyn, położonych w Gubernji Kaliszkiej, Powiecie Kaliszskim, Gminie Pamięcin, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 341 kop. 92, Janowi *Sliwińskiemu*, właścicielowi dóbr Kaszewy dworne, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Kutnowskim, Gminie Krzyżanówek, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rs. 228 kop. 55, Adolfowi *Klitzing*, właścicielowi dóbr Parzymiechy, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Częstochowskim, Gminie Lipie, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,180 kop. 93, Bronisławowi *Podczaskiemu*, właścicielowi miasta Sarnaki, położonego w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Konstantynowskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rs. 313 kop. 60, *Przyłubskiemu*, właścicielowi dóbr Falborz, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Włocławskim, Gminie Falborz, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 398 kop. 6, *Chruściechowskim, Łubkowskiej, Wismondtowej, Niewęgłowskiej, Skrzyszowskim, i Niewęgłowskiemu*, właścicielom dóbr Domaniny Rzymki, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Łukowskim, Gminie Skrzyszewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy.

Rząd Gubernjalny Warszawski. — JW. Hrabia Namiestnik pod d. 27 Lutego (11 Marca) r. b. raczył zatwierdzić poniżej podaną instrukcję dla strażników policyjnych odkomenderowanych na rogatki M. Warszawy dla nadzoru nad przywozem mięsa na sprzedaż do miasta, z zastrzeżeniem aby instrukcja ta wprowadzoną została w wykonanie na rogatkach z 1 (13) Kwietnia r. b. O czem Rząd Gubernjalny podaje do powszechnej wiadomości.

Na oryginale własną ręką Jaśnie Wielmożnego Hrabiego Namiestnika podpisano:

„27 Lutego (11 Marca) 1869 r. zatwierdzam

Hrabia Berg."

INSTRUKCJA

dla odkomenderowanych na rogatki m. Warszawy strażników policyjnych i ziemskich dla nadzoru nad przywozem na sprzedaż do miasta mięsa.

1) Przywożone w celu sprzedaży do Warszawy i na Pragę mięso ze zwierząt bitych na konsumcję, wołowe, cielęce, wieprzowe i baranie, powinno być zaopatrzone świadectwem władzy miejscowej to jest: Burmistrza lub

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Gaboriau.

CZĘŚĆ PIERWSZA

WYZYSKIWANIE.

XX.

(Ciąg dalszy patrz Nr. od 259 z r. z. do 71).

Już się ściemniało powoli — a posługacze gazowego zakładu, zaczęli się krzątać około zapalania latarń, jednakże można było jeszcze rozróżniać dobrze ludzi i przedmioty.

Po pięciu minutach oczekiwania, Florestan nagle trącił w bok rajfura.

— Baczność! szepnął z cicha. Otóż i panna Modesta... Żeby tylko nie przyszła jej myśl przejść tędy. Nie! poszła zwykłym szlakiem... Ach! ach! kochanek przybywa dziś w towarzystwie jakiegoś przyjaciela! Sam zaś chwieje się jak pijany. Czy widzisz ich papo?

Zacny Babtysta widział aż nadto dobrze te scenę, przedstawiającą obraz gwałtownej namiętności i sprawiła mu ona przykrość niemałą. Rajfur wiedział, że chcąc wydrzeć szczęście człowiekowi zakochanemu, można się narazić na wielkie niebezpieczeństwo! Jednakże opanowawszy miotającą nim niespokojność, zapytał Florestana:

— Więc to ten młody wysoki brunet, który rozpostarł się na ławce, ma być kochankiem twej panny?

— Zgadłeś odrazu! Widocznie jesteś dziś w usposobieniu jasnowidzącem, — bo jużeć ten drugi, podobniejszy na amanta dumnej hrabianki.

— Doprawdy, wyszeptał Mascarot, muszę dowiedzieć się koniecznie, kto jest ten młodzieniec.

— Ba! ba! wyrzekł z dyplomatyczną miną Florestan.

— Więc ty go znasz? Zawołał żywo rajfur.

— No! No! Papo Mascarot, — nie unoś się tak bardzo. — Jesteś pan dla nas dobrym i użytecznym — a przytem masz rozum nie lada... Należy ci się więc powiedzieć wszystko bez zwłoki. Otóż, onegdaj paląc fajkę przed bramą pałacu, spostrzegłem tego młodego koguta przechodzącego obok... Niestety, miał on grzebień opuszczony i smętne oko. — Lecz nie dziwiłem się temu — bo gdyby i mnie także zachorowała pewna znajoma... zmartwiłbym się jak lis złapany w sidła... Wracając do rzeczy, pomyślałem sobie patrząc za moim zuchem: otóż, dowiem się co jesteś za jeden! a ponieważ miałem dość wolnego czasu, poszedłem za nim, trzymając ręce w kieszeniach. Co prawda, poprowadził mię djable daleko, gdzieś na koniec świata! Wreszcie zatrzymał się przed pewnym domem i wszedł. — Rozumie się, że w minutę potem udałem się za nim a zdjąwszy pierścionek z palca, zbliżyłem się do odźwiernej i rzekłem śmiało: Ten pan który tu wszedł przed chwilą, zgubił pierścionek, podniosłem go właśnie idąc za nim — czy znasz go pani?

— Naturalnie, że znam, odpowiedziała. Przecież to nasz lokator, z czwartego piętra — pan Andrzej, artysta!

— Lecz w takim razie, rzecz działa się przy ulicy La Tour d'Auvergne N°..., przerwał Mascarot.

— No tak! odrzekł zdumiony Florestan. — Ach! widzę, żeś pan żartował sobie ze mnie, gdyż sam wiesz lepiej o wszystkiem!

Niestety! szanowny rajfur nie żartował wcale, gdyż sam był widocznie zdumiony dziwnym zbiegiem wypadków, które mu na drodze jego działań stawiały ciągle jednego człowieka. Niedawno, gdy kucharka Roży przemienionej przez małego Gandelu na wicehrabinę Zorę, opowiadała mu, że przy uczcie jej pani znajdował się młody artysta, brunet, znający dobrze całą przeszłość Roży i Pawła Violaine, Mascarot począł go śledzić i Tantaine dotarłszy aż do szanownej pani Poileveu, dowiedział się, że tym artystą był Andrzej. Teraz znowu ten młody kochanek Sabiny, tak przeszkadzający obecnie pięknym zamiarom rajfura — tak niebezpieczny dla nich w przyszłości, był znowu tymże samym Andrzejem!

Mascarot zamyślił się przez chwilę nad tym osobliwym zbiegiem okoliczności — potem zwracając się nagle do Florestana, rzekł:

Wójta Gminy, że pochodzi ze zwierząt zdrowych i z miejsc nie dotkniętych żadnemi chorobami zaraźliwemi.

2) W świadectwie powinno być z dokładnością wyrażone: imie i nazwisko rzeźnika, miejsce jego zamieszkania, z jakiej mianowicie gminy wsi lub miasta przywozi mięso i z ilu sztuk bitych zwierząt mięso to pochodzi.

Uwaga. Przytem należy uważać za mięso z jednego wołu lub krowy: dwie ćwierci przednie i zadnie, boki i szyję z głową; też samo stosuje się do cieląt, świń i baranów, jeżeli mięso tych zwierząt już rozrąbano na części.

3) Przywiezione na rogatki mięso sprawdza się z przedstawionem nań świadectwem, i jeżeli ilość takowego okaże się zgodną, wpuszcza się do miasta bez żadnych trudności i bez wymagania za to jakiejkolwiekbądź opłaty.

4) Świadectwo zatrzymuje się na rogatce i z niego wpisuje się do urządzonej w tym celu kontroli: data i numer świadectwa, przez kogo wydane, imie i nazwisko rzeźnika, skąd mięso pochodzi, z ilu i jakich zwierząt; natomiast zaś wycina się z tejże kontroli drukowany odcinek i wydaje się go przywożącemu mięso, na dowód dopełnienia przepisanych prawideł. Odcinki takie ważne są tylko na przeciąg dwóch dni latem, a trzech zimą.

5) Mniejsza ilość mięsa niż wymieniona w świadectwie, nie stanowi przeszkody do wpuszczenia do miasta, przy czem należy żądać od rzeźnika objaśnienia, gdzie w drodze sprzedał brakującą część mięsa i to odnotowuje się w kontroli i na świadectwie.

6) Świadectwo uważa się za ważne wówczas, gdy zostało wydane nie więcej jak na dwa dni w zimie, a na 24 godzin w lecie przed przywiezieniem mięsa na rogatkę.

7) Jeżeli się okaże że ilość przywiezionego mięsa jest większa niż wykazano w świadectwie, lub że na mięso wcale nie ma świadectwa, w takim razie nie dozwala się wpuszczenia mięsa aż do chwili złożenia odpowiedniego świadectwa usprawiedliwiającego z dokładnością ilość, pochodzenie i rodzaj przywiezionego mięsa.

8) Mięso przywiezione na rogatkę, jeżeli okaże znaki gnicia, bezwarunkowo, pomimo przedstawienia należytego świadectwa, ma być zniszczone; spisany o tem protokuł odsyła się do Kontroli Weterynaryjnej na Pradze.

9) Na mięso w małej ilości wprowadzane do miasta, nie na handel ale na własną potrzebę wiozącego, nie wymaga się żadnych świadectw; również dozwala się swobodnie wywozić z Warszawy mięso kupowane w mieście przez zamiejskich mieszkańców.

10) Przywiezione za świadectwem do miasta i niesprzedane w niem mięso dozwala się bez przeszkody wywieść napowrót, jeżeli się nie okaże zepsutem w skutek dłuższego leżenia, świadectwo jednak na to mięso nie zwraca się.

11) Świadectwa składane na przywożone mięso odsyłają się przy wyciągu z kontroli co środę i sobotę do Kontroli Weterynaryjnej na Pragę dla sprawdzenia czy takowe nie są wydane przez Władze takich miejscowości, gdzie grasują choroby zaraźliwe na bydło.

12) Przypęd i wyprowadzanie bydła dozwala się temi tylko rogatkami które są do tego wskazane przez Kontrolę Weterynaryjną, i przy zachowaniu przepisanych warunków; przepęd bydła innemi rogatkami zabrania się i tego ściśle przestrzegać mają przeznaczeni strażnicy policyjni.

13) Przepisy powyższe odnoszą się i do przywożonego kolejami żelaznemi mięsa, gdzie nadzór nad przestrzeganiem tychże wkłada się na komisarzy policyjnych tam się znajdujących.

14) Niniejsze rozporządzenie po ogłoszeniu go do wiadomości powszechnej przez gazety warszawskie będzie miało moc obowiązującą od 1 (13) Kwietnia bieżącego 1869 roku; przywożone zatem do tego czasu mięmięso do Warszawy bez Świadectw, ma być wpuszczane bez trudności. jeżeli nie okazuje oznak gnicia, zapisawszy tylko imię, nazwisko, miejsce zamieszkania rzeźnika, ilość mięsa, pochodzenie takowego i t. p. do Kontroli, przy oświadczeniu rzeźnikowi, że od 1 (13) Kwietnia z mięsem nie opatrzonem w świadectwo postąpionem będzie jak wyżej w § 7 wskazano. Z mięsem zaś okazującem oznaki gnicia postępować należy stosownie do § 8 niniejszej Instrukcji.

Magistrat Miasta Warszawy. — W powołaniu się na ogłoszenie swe, co do zaprowadzenia nowego porządku w sposobie sprzedaży węgli kamiennych, Magistrat podaje do wiadomości, iż w opisie wymiarów skrzyni, przepisanej jako miara, postanowieniem b. Rady Administracyjnej Królestwa z d. 5 (17) Grudnia 1861 roku, zamiast wyrazów: „na miarę zaś sześcienną, cali sześciennych rosyjskich 7811,87 (4,52075 stóp sześciennych dawnej m. p.)", powinno być: „na miarę zaś sześcienną, cali sześciennych rosyjskich 7811,87 czyli stóp sześciennych 4,52075".

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 5 (17) Kwietnia.

Posiedzenia wiedeńskiej rady państwa zbliżają się ku końcowi. Izba ta ma jeszcze roztrząsnąć projekt reformy podatku gruntowego, nad którym już się rozpoczęły rozprawy, mające zająć około 12 dni, a następnie rozważyć rezolucję s jmu galicyjskiego, co zajmie także około tygodnia czasu. Zapewniają, że większość izby deputowanych rady państwa zaleci gabinetowi przedstawienie na następnej sesji projektu wewnętrznej administracji Galicji, zgodnego, o ile być może, z życzeniami sejmu lwowskiego. Chciahoby w ten sposób ułatwić deputowanym galicyjskim możność pozostania w radzie państwa na następną sesją. Dzienniki lwowskie jednak energicznie znów przemawiają za usunięciem się delegatów z rady państwa, a jeżeli agitacja ta wzmoże się, przewidują, że rząd zmuszony będzie zaprowadzić w Galicji takie same położenie wyjątkowe, jak w Pradze czeskiej. —O zniesieniu tego stanu wyjątkowego w Pradze nie ma już mowy, w skutku nieprzychylnego sprawozdania gubernatora Czech, jenerała Kollera.

Wiedeńska *Die Presse* puściła wieść, że pomiędzy Francją, Austrją i Włochami nastąpiło porozumienie utrzymywania wspólnej, mięszanej załogi w Rzymie podczas trwania soboru powszechnego. Wieść ta była nieprawdopodobną, już z tego względu, iż trudno było przypuszczać, aby rząd papiezki zezwolił na pobyt wojsk włoskich w Rzymie. Dzienniki półurzędowe paryzkie pospieszyły zaprzeczyć temu doniesieniu, zapewniając, iż żadne układy nie toczyły się w tym przedmiocie, a *Le Public* posuwa się dalej i zaprzecza nawet wieści o zamiarze rządu francuzkiego odwołania swych wojsk z Rzymu, po ukończeniu wyborów.

Pokojowa mowa margrabiego de Lavalette w ciele prawodawczem francuzkiem, która wszędzie sprawiła jak najlepsze wrażenie, we Włoszech miała ten skutek, że wywołała ze strony opozycji zapowiedzenie interpelacji o stosunkach z Rzymem i w ogóle o polityce zagranicznej Włoch. Prezes gabinetu, p. Menabrea, przypisywał widać tej interpelacji groźny charakter, gdyż żądał odroczenia jej przynajmniej do czasu skoro budżet zostanie uchwalony, aby wrazie gdyby wywołała przesilenie gabinetowe, finansowa i administracyjna organizacja kraju były już zapewnione. Opozycja jednak oznajmiła, iż wniesie tę interpelację przy roztrząsaniu budżetu wydziału spraw zagranicznych.

Półurzędowe dzienniki paryzkie, które przed kilkoma dniami jeszcze wysławiały pojednawcze usposobienie p. Frère-Orban, oraz donosiły o nadesłaniu mu od króla Leopolda II powinszowania za prowadzone układy, nagle zrobiły zwrot, i donoszą, że wypracowany przez niego projekt porozumienia, mocno się różni od poglądów rządu francuzkiego, który będzie musiał wypracować przeciw-projekt. Z tego się okazuje, że układy pomiędzy p. Frère-Orban a ministrami francuzkiemi nie doprowadziły do żadnego rezultatu i sprawa jest na tym samym punkcie, jak przed temi układami.

Rząd hiszpański, który w ostatnich czasach doznał przeciwności losu, za jakie należy uważać odmowę Dom Fernanda, która wprowadziła rozdwojenie w szeregach większości jak również wiadomości o pogorszeniu położenia na wyspie Kubie, z drugiej strony doznał znacznego powodzenia, otrzymawszy od bankierów paryzkich pożyczkę 250 miljonów franków, która wkrótce ma być wypuszczona. Pożyczka ta, dając mu możność prowadzenia regularnej administracji i łożenia na koszta wojenne przy ściganiu band karlistów, które stają się coraz groźniejszemi, wskazuje zarazem, że sfery finansowe paryzkie, wbrew zdaniu

---

— Ale przynajmniej nie zostawiłeś u odźwiernej twojego pierścionka?

— Owszem, zostawiłem; —niedbam o ten drobny klejnocik—małą miał wartość, a Paulinkę od której go dostałem na pamiątkę, dawno już puściłem w trąbę...

— Nierozważny, szaleńcze! zawołał Mascarot.

— Ja! i dla czego?

— Mascarot zawahał się przez chwilę i odrzekł:

— Dla... niczego!

Godny rajfur nie chciał powiedzieć prawdy; obawiał się on ażeby ten pierścionek jako dowód, nie pozostał w ręku pani Poileveu, stary lis wiedział dobrze jak małej rzeczy potrzeba dla zręcznego człowieka, ażeby z niej doszedł do źródła najzawilszej intrygi. Czyliż nie dosyć było dla Canler'a małego świstka papieru, którym obwinięto świecę, ażeby odkryć całą bandę złoczyńców z ulicy St. Denis! A wszakże, jedna drobna szczypta popiołu z cygara, znaleziona na marmurowym gzemsie kominka, wydała sławnemu panu Lecoq tak przebiegłego jak Corvinsi zbrodniarza!

— Otóż to są błędy, które naprawić trudno! wyszeptał rajfur tak cicho, że Florestan dosłyszyć go nie mógł.

Lecz musiał przerwać wszystkie te myśli, ażeby zwrócić całą uwagę na Andrzeja. Młody malarz widocznie już przyszedł do siebie, albowiem powstał i mówił coś z szczególnem ożywieniem, a słowa jego musiały być silne, gdyż Modesta słuchając ich, załamywała ręce i miała wyraz przestrachu w twarzy.

— Ach! ach! zawołał nagle rajfur. Któż jest ten drugi panicz, mający układ i minę anglika?

— Jakto? ojcze Mascarot, nie znasz więc pana de Breulh-Faverley?

— Tego, który miał...

— Zaślubić hrabiankę? No, tak!

Mascarot był jednym z tych silnych umysłem i nieustraszonych ludzi, których nic zachwiać ani przerazić nie zdoła; którzy otrzymawszy pchnięcie sztyletu w plecy, nie odwróciliby się może — jednakże nie mógł powstrzymać się i zaklął straszliwie:

— Do kroćset tysięcy djabłów! Więc de Breulh i Andrzej, są przyjaciołmi?

— Zdaje się, kochany papo Mascarot—ja tak wnoszę przynajmniej.

W istocie, rajfur musiał znajdować się pod wpływem wielkiego wzburzenia umysłu, ażeby mógł zadać Florestanowi pytanie podobnego rodzaju — tem bardziej, że odpowiedź na nie miał przed oczami, w serdecznem i poufałem obejściu się z sobą dwóch młodych ludzi.

Modesta odeszła już przed chwilą, a Andrzej z p. de Breulh udali się pieszo w kierunku alei cesarzowej, trzymając się pod ręce.

— Widzę, że p. de Breulh pocieszył się łatwo po dostaniu „odkosza," rzekł ironicznie rajfur.

— Odkosza? On! Więc nie wiesz o tem, papo Mascarot że to pan de Breulh właśnie napisał do hrabiego, cofając się od małżeństwa z hrabianką!

Tym razem Mascarot zniósł w milczeniu straszliwy cios, jaki mu zadano. Zdobył się nawet na uśmiech i na jakiś zarcik, którym pożegnał Florestana. Lecz po odejściu pięknego lokaja uczuł że gniew gwałtowny miotać nim zaczyna na myśl, że plan jego, który uważał jako blizki wykonania, narażony być może.

— Jakto! zawołał sam do siebie głuchym od wściekłości głosem, idąc z zaciśniętemi pięściami — mam już dojść do celu, miałażby mi stanąć na zawadzie głupia miłość jednego chłystka? Nie! tak nie będzie! Muszę dojść do celu, a jeżeli ten chłopiec stanął na mojej drodze... ha! tem gorzej dla niego!

XXI.

Doktór Hortebize, od dawna już poprzysiągł sobie wykonywać ślepo wszelkie zlecenia Mascarota.

Baptysta rozkazał—to dosyć.

Szanowny rajfur rozkazał mu nie spuszczać z oka Pawła—nie opuścił go więc ani na jedną chwilę.

Zaprowadził go najprzód do Martin-Rigal'a, gdzie obiadowali razem, pomimo nieobecności bankiera; następnie wziął go z sobą do klubu, zkąd powrócili razem do mięszkania doktora i przenocowali razem.

(d. c. n.)

dzienników, mają przekonanie, iż położenie Hiszpanji nie jest wcale niepewne. — Książę Montpensier tymczasem, za pomocą dziennika *Correspondencia*, zaprzeczył wieści jakoby zaciągnął pożyczkę. Chciał on tem niejako odróżnić się od Don Carlosa, który zbrojną ręką ubiega się o tron hiszpański i dla tego zaciąga pożyczki. Z bliższego rozważenia poprzedniego artykułu *Correspondencji*, okazuje się też, że książę Montpensier nie wyrzeka się korony hiszpańskiej, owszem, ofiarowanie jej przez kortezy uważałby za trjumf rewolucji, a oświadczył, że teraz będzie przebywał w ciszy, dla tego, aby jeszcze bardziej uwydatnić różnicę swego postępowania od działań Don Carlosa. Czy jednak kortezy ofiarują mu koronę, to rzecz zupełnie inna.

Senat washingtoński, prawie jednomyślnością, bo 54 głosami przeciw 1 odrzucił projekt umowy w przedmiocie statku *Alabama*, ułożony i podpisany przez p. Reverdy Johnsona i lorda Clarendona. Zatem układy w tej sprawie trzeba zaczynać na nowo, a wątpić można, aby rząd washingtoński spieszył się z ich rozpoczęciem.

Telegramy

Dziennika Warszawskiego.

Wiedeń, *16 (4) kwietnia. Die Presse* donosi, że król włoski przesłał powinszowanie papieżowi za pomocą odręcznego pisma.

Paryż, *15 (3) kwietnia. La France* uważa projekt p. Frère-Orban jako nie dający się przyjąć, i zapewnia, że rada gabinetowa, prawdopodobnie po zbadaniu projektu, ułoży przeciw-projekt.—*Le Public* zaprzecza wieści, jakoby Francja zamierzała odwołać z Rzymu wojska, po wyborach.— Według *Patrie*, stosunki pomiędzy Francją a Belgją, pomimo różności zdań, są jak najdoskonalsze.

Berlin, *16 (4) kwietnia.* Na posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego, Feber wniósł projekt utworzenia ministerstwa związkowego. Bismarck żywo walczył przeciwko temu wnioskowi, groził dymisją w razie jego przyjęcia, oświadczył, że centralizacja Niemiec bez głębokiego wstrząśnienia jest niemożliwa i dodał, że należy pozostawić czas do rozwoju konstytucji związkowej. Po przedstawieniu przez p. Laskera, że ministrów fachowych ma mianować kanclerz związkowy i objaśnieniu ze strony p. Bismarcka, iż taki pogląd zbliża go do wniosku, — wniosek został przyjęty przez parlament 111 głosami przeciw 100.

(Correspondenz Büreau).

Wiadomosci telegraficzne.

* *Wiedeń, 14 (2) kwietnia. Die Presse* podaje pogłoskę, że Francja podała projekt, ażeby Austrja i Włochy zaproponowały rządowi papiezkiemu wspólną okupację Rzymu na czas trwania soboru powszechnego Francja, Austrja i Włochy miały jakoby zawrzeć pomiędzy sobą umowę w tym względzie. (*Wolffs T. B.*).

* *Paryż, 13 (1) kwietnia.* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego, w dalszym ciągu rozpraw nad budżetem, minister wojny, odpowiadając na dowodzenia p. Garnier Pagès'a, oświadczył, że stopa pokojowa armji stałej nie przekroczy nigdy normy 400,000 ludzi, i że urlopowani półroczni rozpuszczani będą do domów po ukończeniu inspekcji. Poprawka żądająca rozwiązania gwardji cesarskiej i zmniejszenia armji na stopie pokoju do 200,000 ludzi, została odrzuconą. Inna poprawka, broniona przez p. Carnot'a, żąda zaprowadzenia oszczędności za pomocą zmniejszenia armji na stopie pokoju i użycia tych oszczędności na pensje dla nauczycieli szkół ludowych. Marszałek Niel oświadczył, że utrzymanie nadal oddziału wojsk wyborowych jest niezbędne. Rozprawy trwają w dalszym ciągu.—*Constitutionnel* ogłasza list Persigny'ego, w którym tenże zaprzecza, jakoby dawał radę do jakiejkolwiek kombinacji ministerjalnej lub też ażeby zamierzał wziąść udział w takowej. (*Tamże*).

* *Paryż, 13 (1) kwietnia.* Traktat pomiędzy miastem Paryżem i *Crédit foncier* został przyjęty 116 głosami przeciw 1. Mowa, którą miał prefekt departamentu Sekwany, p. Haussman, została dobrze przyjętą. Ciało prawodawcze przyjęło cały budżet ministerstwa wojny. (*Tamże*).

* *Marsylja, 14 (2) kwietnia.* Listy z Konstantynopola z d. 7 kwietnia podają pełno szczegółów o uroczystościach wydawanych na cześć księcia i księżny Walji. Sułtan przyjmując ich królewskie wysokoście w pałacu podał rękę księżnie Walji. Abdul Aziz bawił na balu w ambasadzie angielskiej aż do godziny drugiej rano. Mówią, że ofiarował on sznur pereł i djadem księżnie Walji. (*Cor. Hav. Bul.*).

* *Florencja, 14 (2) kwietnia.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, Micelli i Laporta zapowiedzieli interpelację w przedmiocie kwestji rzymskiej i polityki zagranicznej. Prezes ministrów Menabrea wynurzył życzenie, ażeby interpelacje te postawione zostały dopiero po rozprawach nad budżetem i nad niektóremi ważnemi prawami, tak izby organizacja finansowa i administracyjna kraju zostały zabezpieczone na przypadek, gdyby interpelacje pomienione miały doprowadzić do przesilenia. Obaj deputowani wyż wspomnieni oświadczyli, że postawią swe interpelację przy rozprawach nad budżetem spraw zagranicznych. (*Wolffs T. B*).

* *Florencja, 14 (2) kwietnia. Italie militaire* ogłasza projekt rządowy co do przyszłej organizacji armji. Armja ma być podzieloną na czynną i rezerwową, z których pierwsza wynosić powinna 400,000 ludzi, druga zaś 220 000 ludzi. Rezerwy mają być uorganizonane podług prowincji. (*Tamże*).

* *Florencja, 15 (31) kwietnia. Gazzetta d'Italia* donosi o rychłem ukończeniu operacji w przedmiocie dóbr kościelnych z grupą Fould, *Crédit foncier* i bankiem narodowym. Dyrekcja tego ostatniego zaproponowała radzie zarządzającej, ażeby kapitał banku zwiększony został ze 100 na 200 miljonów franków i ażeby tenże bank zaforszusował rządowi 100 miljonów po 5% dla zniesienia kursu przymusowego. (*Tamże*).

* *Rzym, 12 kwietnia (31 marca).* Deputacja niemiecka przywiozła papieżowi miljon franków. Deputacja węgierska przywiozła mu kilkaset tysięcy fr. (*Corr Hav. Bul.*)

* *Bruksela, 15 (3) kwietnia.* Donoszą z Mons: Wybuchło świętowanie robotników w kopalniach węgla, wysłano tam wojsko; obawiają się także świętowania w kopalniach węgla w Charleroi. (*Tamże*).

* *Frankfurt, 14 (2) kwietnia.* Domy bankierskie braci Sulzbach z Frankfurtu, Oppenheim-Alberti i spółka, towarzystwo jeneralne i inne znaczne domy bankierskie w Paryżu, zawarły z Hiszpanją umowę o pożyczkę zatwierdzoną przez kortezy i wynoszącą 250 miljonów fr. 3% długu zewnętrznego. Pożyczka ta wkrótce zostanie wypuszczoną. (*Tamże*).

* *Londyn, 12 kwietnia (31 marca).* P. Otway odpowiadając p. Sykes wyrzekł, że polityka Anglji opiera się na utrzymaniu dobrych stosunków z Chinami. Dodał on, że rząd angielski rozszerzy swoje stosunki handlowe w państwie niebieskiem. W końcu p. Otway krytykował postępowanie konsula w Formosa, który został odwołany. — Dziś p. Dizraeli odbył posiedzenie z torysami dla naradzenia się nad poprawkami, jakie mają być zaproponowane do bilu co do kościoła irlandzkiego. Jest to oznaką, że torysowie nie mają już nadziei, ażeby bil ten został odrzucony, i że usiłują tylko otrzymać w nim niektóre zmiany szczegółowe. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Londyn, 13 (1) kwietnia.* Ministerstwo skłonnem jest do zgodzenia się na propozycję p. Russell co do utworzenia 28 nowych parów na przypadek, jeśli izba parów postanowi nie przyjąć bilu o kościele irlandzkim. (*Tamże*).

* *Londyn, 14 (2) kwietnia.* Podług telegramu z Waszyngtonu z daty wczorajszej, senat odrzucił umowę zawartą z rządem angielskim w przedmiocie kwestji *Alabama*.—Horacy Rublee został mianowany posłem Stanów Zjednoczonych w Bernie. (*Wolffs. T. B.*).

* *Landyn, 15 (3) kwietnia.* Królowa odroczyła swój wyjazd do Osborne do przyszłego tygodnia — Podług depeszy telegraficznej z Waszyngtonu z daty wczorajszej, senat zatwierdził nominację Lothorp'a Motley'a na posła w Londynie i John'a Hay'a na posła w Wiedniu. (*Tamże*).

* Wczoraj, w piątek, 4 (16) kwietnia, na pamiątkę cudownego ocalenia życia Najjaśniejszego Pana, od grożącego niebezpieczeństwa, po nabożeństwie w katedrze prawosławnej odbyła się procesja która wyruszyła o godzinie 12-ej i przy ciepłej letniej pogodzie postępowała ulicami: Miodową, Senatorską i Krakowskiem Przedmieściem. Duchowieństwo było poprzedzane chorągwiami i mnóstwem obrazów, niesionych przez niższe stopnie różnych pułków. Z obrazów szczególnie się odznaczał, z powodu swego bogactwa i artystycznego wykończenia, obraz św. Mikołaja cudownego, sprawiony w 1832 r. przez stopnie 1-ej brygady artylerji gwardji, obecnie konsystującej w Warszawie. Na czele duchowieństwa szedł najprzewielebniejszy arcybiskup warszawski i nowogieorgiewski Joanicjusz,—za duchowieństwem zaś Jenerał-Feldmarszałek, wszyscy jenerałowie, władze wojskowe i cywilne, a za nimi parafianie obojga płci; na ulicach z obu stron stały tłumy ludu. Procesja zatrzymała się na placu Saskim, gdzie ustawione były wojska uczestniczące w paradzie; muzyka wojskowa zagrała hymn. „Jak sławny". Arcybiskup z asystą odprawił uroczyste nabożeństwo na estradzie wzniesionej na środku placu. Po nabożeństwie, kiedy procesja wyruszyła i przechodziła przez plac Saski, muzyka grała hymn: „Jak sławny", a przy wejściu w ulicę Wierzbową, wykonała hymn narodowy. Procesja powracała do katedry ulicami: Wierzbową, Bielańską i Długą. O zmroku miasto zajaśniało rzęsistą iluminacją. W wielkim teatrze przed rozpoczęciem przedstawienia na korzyść ochrony Mikołajewskiej, artyści włoscy i polskiej opery wykonali hymn: „Boże Cesarza chroń", powitany nieumilkającemi okrzykami „hura" i na ogólne żądanie publiczności powtórzony.

* (Towarzystwo pielęgnowania ranionych i chorych wojowników). JW. małżonka Jenerał Feldmarszałka Hrabina Bergowa i hr. Aleksandrina Potocka, raczyły ofiarować na korzyść towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojowników, miękkich przyrządów operacyjnych i bandaży: hrabina Bergowa 3 pudy, 29 funtów, 48 zołotników, a hr. Potocka 2 pudy, 6 funtów, 38 zołotników. Warszawski zarząd miejscowy przyjmując te szczególnie pożyteczne i odpowiednie celowi towarzystwa ofiary z najżywszą wdzięcznością, uważa za obowiązek podać o tem do wiadomości publicznej.

— Przesyłane do warszawskiego miejscowego zarządu towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojowników korespondencje, należy przesyłać do mieszkania referenta tegoż zarządu, profesora, radcy stanu Schmidta, przy ulicy Wiejskiej, w domu Zamojskiego N. 5.

* (Podziękowanie). Czytamy w *Warsz. Dniew.*: Otrzymaliśmy z Płocka list następującej osnowy: „Przez Najwyższy ukaz z roku 1864, nadane zostały żydom prawa polityczne, i teraźniejszy gubernator płocki, baron M. J. Wrangel, śledzący niezmordowanie za interesami powierzonej mu gubernji, zwrócił także uwagę na organizację gminy żydowskiej. Wchodząc we wszystkie szczegóły, przywrócił on w niej porządek. Staraniom jego gmina ta obowiązana jest urządzenie w obecnym czasie płockiego szpitala żydowskiego i zwiększenie liczby szkół elementarnych. Chcąc wynurzyć gubernatorowi swą głęboką za to wdzięczność, żydzi miasta Płocka polecili swej deputacji podziękować baronowi Wranglowi i upraszać o zgodzenie się jego na uzyskanie pozwolenia na ustanowienie przy gimnazjum tutejszem, za zebrany kapitał w sumie 900 rsr., stypendjum imienia barona M. J. Wrangla, na korzyść ubogiego ucznia starozakonnego."

* (Kurjerek miejski). Świetnem było wczorajsze przedstawienie w teatrze wielkim! Przeznaczone na dochód Mikołajewskiej ochrony żołnierskich dzieci w Warszawie, wykonane przez artystów włoskich, którzy już ostatecznie zamilkną w tym sezonie, zgromadziło natłok publiczności do sali wielkiego teatru. Wstępem do tego przedstawienia, złożonego z programu urozmaiconego bardzo, było dwukrotne wykonanie „Hymnu narodowego" Lwowa, przez cały skład artystów opery, chóry, orkiestrę teatralną i muzykę wojskową, w czasie którego cyfra Najjaśniejszego Pana ukazała się w transparencie. Okrzyki i oklaski publiczności, zakończyły ten wstęp wspaniały. Sam właściwy program rozpoczęło pięć orkiestr wojskowych z 3-ej piechotnej dywizji gwardji, które wykonały wybornie uwerturę i Introdukcję z opery „Norma". Następnie panna Ferucci wykonawszy arję z „Carlo il Temerario" została literalnie zasypana deszczem bukietów, rzuconych na scenę przez wielbicieli jej talentu, a oprócz tego otrzymała dwa wielkie, wspaniałe bukiety w darze. Takaż sama owacja kwiatowa, spotkała wczorajszego wieczoru i dwie inne artystki włoskie, pp. Artôt i Benatti. Nigdy jeszcze na scenę tutejszą nie padło tyle bukietów, podczas jednego wieczoru! Jednakże istotnemi tryumfatorami wczorajszego widowiska byli: panna Artôt i pan Stagno, szczególniej zaś ten ostatni, któremu przeznaczono było wykonać trzy akta wzięte z trzech oper: „Fausta", „Fra-Diavolo i „Rigoletto" i to akta najtrudniejsze, najbardziej utrudzające tenora. Wziąwszy na uwagę że p. Stagno, onegdaj odśpiewał ogromną partję Raula w „Hugonotach"—musieliśmy przyznać, słysząc śpiew jego potężny podczas wczorajszego wieczoru, który wstrząsał atmosferą sali, że młody ten artysta, jako tenor di forza, ma przed sobą znakomitą przyszłość!

Panna Artôt, łatwiejsze miała zadanie, gdyż sam tylko drugi akt „Fausta" wymagał od niej, jako od Małgorzaty, pracy w wykonaniu, i prześlicznej arji przy kołowrotku i uroczego duetu z Faustem i co główna, wyrazistej sceny przy oglądaniu klejnotów—którą p. Artôt zawsze po mistrzowsku odtwarza, grą i śpiewem zarówno. Najbardziej podobno artyści włoscy uraczyli nas wczoraj przepysznym kwartetem z ostatniego aktu Rigoletta. To arcydzieło Verdego, przejmujące dreszczem słuchaczy, mieszczące w sobie razem tyle prostej rozkoszy i tyle śmiertelnego smutku, wykonali wzorowo pp. Artôt i Ferucci, jak również pp. Stagno i Padilla. Pomiędzy aktem z Fra-Diavola a Rigolettem, jako intermedium, orkiestra pod dyrekcją p. Józefa Dupont, wykonała obraz symfoniczny, illustrujący jakoby, 22-gą pieśń Iljady Homera, p. t. „Hektor". Utwór ten skomponowany przez p. Dupont, podobał się powszechnie i przyjęty został hucznemi oklaskami i przywołaniem kompozytora. Tak się zakończyło wczorajsze widowisko, które cel szlachetny w zupełności osiągnięty został.

— Ale i teatr Rozmaitości, przepełniony był także podczas wczorajszego wieczoru. Przyczyną takiego napływu publiczności było piąte z kolei, gościnne wystąpienie p. Rapackiego w „Szlachectwie Duszy" Chęcińskiego, gdzie artysta krakowski przedstawił postać Wilczury. Ze wszystkich ról dotąd przezeń odegranych na scenie tutejszej, ta była najwdzięczniejszą może. P. Rapacki, pojął doskonale charakter Wilczury, choć może za nadto uwydatnił proste jego pochodzenie, które przecież w obejściu towarzyskiem, musiało nabrać pewnej już ogłady, skutkiem rozmaitych stosunków społecznych i długoletniego życia w dostatku. Zresztą, była wielka swoboda i naturalność w grze jego. Samej tylko dykcji, za nadto wybijającej rymy wiersza, co tylko w trajedji jest wymagalnem—mielibyśmy coś do zarzucenia. Podczas wczorajszego przedstawienia „Szlachectwa Duszy", rolę syna Wilczury, doktora, przedstawił po p. Stolpem, p. Tatarkiewicz i wywiązał się z niej bardzo szczęśliwie. Publiczność, wczoraj jak zwykle, przyjmowała hucznie debiutanta, który też istotnie posiada wiele i różnostronnego talentu.

— Czytaliśmy w tych dniach wielkie pochwały oddawane przez innego znowu recenzenta lwowskiego, artystce sceny tutejszej p. Biedrońskiej (Borkowskiej) za jej debiut w dramie „Biedna, czyli dziewczę z gór". Przytaczamy tu ów ustęp recenzji:

„W piątek widzieliśmy pierwszy raz p. Biedrońską w sztuce „Biedna czyli dziewczę z gór" — w roli tytułowej. Gra pani B. odznacza się wielką naturalnością i głębokiem uczuciem. Artystka ta nie goni za efektami—nie sili się na sztuczne wywołanie wrażeń, i właśnie tą niewymuszonością, tą prawdą gry wywołuje wielkie wrażenie. W pierwszych dwóch aktach—gdy charakter roli jest przeważnie naiwny, ta niewymuszona naturalność gry wydać się mogła monotonną niecc; co do nas wyznamy, że wolimy taką grę, niż pieszczotliwą afektację naiwności. W następnych aktach, gdy rola przybiera charakter więcej dramatyczny, gra p. B. mogła i najwybredniejszych zadowolić. W chwilach, gdzie artystka mogła się najbardziej pokusić o wywołanie efektów na koszt prawdy i naturalności, p. B. utrzymała się zawsze w należytych granicach—a nie traciła nic na tem dramatyczna siła. Przypomniemy tylko scenę z listem, gdy „biedna" dowiaduje się, że ją zniesławiono—i w Maurycym poznaje ojca, przypominamy chwilę, gdy w domu księżnej spotyka ją Ferdynand — a wreszcie gdy ojciec stary poznaje w niej córkę. Wykrzyk radości lub bólu, który nieraz artystki, chcąc mu dodać siły, czynią tak bardzo nieharmonijnym i rażącym, u p. B. dlatego właśnie, że jest naturalnym i wypływa z głębokiego przejęcia się rolą, nie razi nigdy słuchacza, a wywołuje wrażenie. Dodajmy wreszcie, że p. B. posiada wydoskonaloną grę ruchów i dar pięknego pozowania — a uznamy, jak byłoby pożądanem, gdyby gościnne występy p. B. zamieniły się w stałe. W rolach wysoko dramatycznych możeby skala talentu p. B. nie wystarczyła—w rolach, jak „Biedna", „Poczwarka" i t. p. mogłaby ona grać z wielkiem powodzeniem".

— Wiosna, wcześniejsza niż zwykle w tym roku, już porozwijała listki bzu w ogrodach — wkrótce zapewne obdarzy nas czarownym zapachem jego kwiatu. Nowe życie wstępuje wszędzie, ztąd także i ruch niezwykły panuje po zakładach przeznaczonych na wiosenne i letnie spacery. Jeden z takich zakładów, „Prado" za rogatką wolską, gdzie dotąd panował tak wzorowy porządek i dokąd gromadziła się publiczność na muzykę i spacer po najświeższem powietrzu, przejść ma podobno w inne ręce. W każdym jednak razie mamy nadzieję, że mile to ustronie i nadal na stopie dawniejszego porządku utrzymane zostanie.

Przypominamy czytelnikom, że jutro w auli szkoły głównej odbędzie się następna z kolei prelekcja profesora F. H. Lewestama, której przedmiotem będzie dalszy rozbiór i odczyt „Fausta" Goethego. Przy tej sposobności donosimy, iż p. Lewestam w pierwszych dniach m. maja, będzie miał odczyt o arcydziele Wiktora Hugo „Hernanim", z którego dochód przeznaczył na korzyść niezamożnych studentów szkoły głównej, w której jest profesorem.

— P. Frieman skrzypek, znany już publiczności tutejszej, przyjechał do Warszawy.

— Na scenie Rozmaitości, wkrótce będzie przedstawiona nowa komedja jedno-aktowa, tłumaczona z francuzkiego p. t. „Tylko jedno słowo." *Al.*

* (Prelekcja p. P. J. Weinberga). We środę wieczorem, w sali ruskiego klubu, profesor Weinberg, odczytał czwartą z kolei prelekcję o literaturze dramatycznej ruskiej. Przedstawiwszy słuchaczom swym krótki rys historyczny francuzkiego klasycyzmu, szanowny prelegent, określił potem wpływ jego na dramę ruską. Podczas panowania Elżbiety Piotrówny, na dworze ruskim panowała przeważnie francuzczyzna. Artyści francuzcy przedstawiali dla dworu sztuki Kornela, Rasyna i Molièra; dla ludu ukazuje się scena, na której domorośli komedjanci improwizowali własne dowcipy. Z improwizowanych tych komedij, nie doszły do nas żadne zabytki; zdaje się atoli, że były one dalszym ciągiem intermedjów z czasów Piotra W-go. Jednocześnie ukazują się pierwsze usiłowania Łomonosowa, a w ślad za nim obfita działalność Sumarokowa, którego najwyższym celem, jak sam powiada, było zapoznać swój naród z *teatrem* Rasyna... Dość obszerny ustęp, poświęcił szanowny profesor Szekspirowi, historji jego dzieł na scenach i w literaturach obcych, a nakoniec w Rosji. Wiadomo, że nigdzie Szekspir nie został przyjęty, tak w literaturach, jak i w repertoarach scenicznych jak w Niemczech i w Rosji. W tej ostatniej zaś najświetniejszym tłumaczem *chwały Albionu*, był *Polewoj*, pierwszy, który zrozumiał wysoki genjusz Mickiewicza, i wyrobił mu późniejsze jego powodzenie. Francuzki klasycyzm za Elżbiety, Szekspir za Katarzyny—to wzory, podług których wykluwać się zaczęła literatura dramatyczna w Rosji. Z salonów dworskich zestąpiła do ludu, i już w r. 1756 spotykamy w Petersburgu stałą scenę, która szybko rozwijała się pod opieką Cesarzowej, uważającej teatr za szkołę narodową, a siebie za najstarszą nauczycielkę, odpowiedzialną przed Bogiem za obyczaje swego ludu. Niepostrzeżenie ubiegła słuchaczom godzina odczytu, to też huczny oklask był wymowną ich podzięką dla szanownego prelegenta.

* (Otwarcie zakładów naukowych rządowych). Otworzone zostały szkoły elementarne w dyrekcjach łodzkiej — we wsi Sokolej-górze, w powiecie nowo radomskim; w Zagórzach, w tymże powiecie; Porębie - Mrzygłodzkiej; kieleckiej — we wsiach: Rucimowicach, powiecie miechowskim, i Nadzowie, w tymże powiecie; płockiej — we wsiach: Grudusku, powiecie ciechanowskim, Nacpolsku, powiecie płońskim, i Duliku, powiecie rypińskim.

* (Otwarcie i zamknięcie zakładów naukowych prywatnych). Wydano upoważnienie nauczycielowi szkoły elementarnej rządowej w Kaliszu, Ambrożemu Idzikowskiemu, do otwarcia i utrzymywania w temże mieście szkoły elementarnej prywatnej męzkiej; Wojciechowi Jaworskiemu — do otwarcia i utrzymywania szkoły prywatnej dwuklasowej męzkiej w m. Rawie; Zofji Mertens — do przeniesienia do m. Słupcy utrzymywanej przez nią w Kaliszu szkoły elementarnej żeńskiej. Zamknięte zostały: szkoła prywatna trzyklasowa męzka, utrzymywana w m. Petrokowie przez Wojciecha Jaworskiego, i szkoła prywatna elementarna żeńska, utrzymywana w m. Suwałkach przez Zofję Święcką. Udzielono świadectwa: *a)* Prywatnym nauczycielom i nauczycielkom 6, *b)* nauczycielom i nauczycielkom 11. *(Okólnik okr. nauk. warsz.)*

* (Porównanie dochodu za miesiąc marzec r. b.):

a) *na drodze żelaznej warszawsko-wiedeńskiej*:

	rok 1868	rok 1869
z przewozu osób	rs. 54,003 k. 27	rs. 52,732 k. 94½
z przewozu tow.	„ 170,661 „ 72	„ 136,275 „ 98
różne dochody	„ 3,956 „ 44	„ 9,690 „ 07½
razem	rs. 228,621 k. 43	rs. 198,699 k. 00

W r. 1869 mniej o rs. 29,922 k. 43.

Od początku stycznia do końca marca 1869 r. dochód wynosi . . . . rs. 586,822 k. 07½.

W tym samym czasie w roku 1868 dochód wynosił . . . . rs. 600,089 „ 73

zatem w roku 1869 mniej o rs. 13,267 k. 65½

b) *na drodze żelaznej warszawsko-bydgowskiej*:

	rok 1868	rok 1869
z przewozu osób	rs. 12,512 k. 68	rs. 13,580 k. 86
z przewozu tow.	„ 29,360 „ 82	„ 28,979 „ 29½
różne dochody	„ 2,994 „ 83	„ 2,972 „ 96
razem	rs. 44,868 k. 33	rs. 45,533 „ 11½

W roku 1869 więcej rs. 664 k. 78½.

Od początku stycznia do końca marca 1869 r. dochód wynosi . . . . rs. 132,911 k. 79½.

W tym samym czasie w roku 1868 dochód wynosił . . . . rs. 119,586 „ 69

zatem w roku 1869 więcej o rs. 13,325 k. 10½.

* (Oświetlenie). Latarnie gazowe miejskie, począwszy od jutra, 6 (18) kwietnia do 8 (20) kwietnia r. b. włącznie, powinny być zapalane o godzinie 7-ej min. 45 wieczorem, — a gaszone o godzinie 3-ej minut 45 z rana.

* (Wypadki miejskie). W dniu zaonegdajszym, Arsenty Stepanow, skarbowy deńszczyk lejb-gwardji grodzieńskiego pułku huzarów, przybywszy do domu N. 3061 na ulicy Czerniakowskiej, tamże w szopie powiesił się na rzemieniu; lecz dostrzeżony przez lokatorów wspomnionego domu i stójkowego, uratowanym został; zdrowie jego jest w dobrym stanie. Stepanow przyaresztowany, a o postępku jego zawiadomiono kogo wypada.— W cyrkule Wolskim, Zofja Szyl, żona stolarza, w domu pod N. 755 zamieszkała, urodziła bliźnięta, z których jedno, chłopczyk, pozbawiony zwierzchniej czaszki, tak, że mózg widać, drugie żeńskiej płci;—obje bliźnięta zostają przy życiu. — Śledztwo sądowo-lekarskie, wyprowadzone dla wykrycia przyczyny śmierci majstra ciesielskiego Krysztofa Gau, przywiezionego nieżywym do Warszawy, o czem w Gazecie Policyjnej z d. 31 marca (12 kwietnia) za N. 70 doniesiono, wykazało: że nagła śmierć tegoż nastąpiła skutkiem apopleksji mózgowej, do czego przyczyniła się znaczna otyłość nieboszczyka i wstrząśnienie przy spadnięciu jego z wozu w stanie napiłym; znalezione zaś na ciele jego, mianowicie głowie, bokach i nogach rany, powstałe od przejechania go wozem, za śmiertelne uznane nie zostały i w ogóle żadnego podejrzenia o przyczynienie się kogokolwiek do jego śmierci nie osiągnięto, a tem samem zatrzymane przy rozpoczęciu śledztwa niektóre osoby, uwolnione bezzwłocznie zostały.

* (Ofiara). Czytamy w gazecie *Golos*: Dnia 24-go marca, do własnej kancelarji Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Cesarzewiczowej nadesłany został z Moskwy list na imię Jej Cesarskiej Wysokości, w którym w imieniu osoby, która życzy sobie pozostać nieznaną, przysłano 3,000 rsr. na korzyść mieszkańców tych miejscowości Rosji, które cierpią obecnie na skutek nieurodzaju zeszłorocznego, mianowicie: gubernij kowieńskiej i nadbaltyckich. Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Cesarzewiczowa, rozrzewniona głęboko tym nowym dowodem uczuć troskliwości o potrzeby ubogich ziomków, wynurza szczerą wdzięczność osobie, która ofiarowała część swego mienia dla ulżenia losowi nieszczęśliwemu spółbraci (własne wyrażenie ofiarodawcy), tak za tę ofiarę, jak również za wyrażone w liście uczucia wiernopoddańcze, i wzywa na tę osobę błogosławieństwo Boże.

* (Obrazy historyczne ruskie). Oficer Czepilewski wynalazł szczególnego rodzaju latarnię, od oświetlenia której obrazy nabywają nadzwyczajne ożywienie. Przy pomocy tej latarni, jak donoszą *Birż. Wied.*, pokazywane będą, w szóstym tygodniu postu, żołnierzom pułku preobrażeńskiego obrazy historyczne ruskie, przyczem czytany im będzie także tekst objaśniający, napisany przez jednego z oficerów sztabu głównego. Rysunki obrazów zrobione zostały przez znanego artystę Charlemagne'a. Na pierwszy raz pokazywane będą obrazy z dziejów Piotra Wielkiego, głównie co do doniosłości jego prac i reform wojskowych.

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 13 (1) kwietnia.* Na dzisiejszem posiedzeniu kortezów, prowadzono w dalszym ciągu rozprawy nad konstytucją. Manterola wystąpił przeciwko teorjom demokratycznym Castelara. *(Corr. Bür.)*

* *Madryt, 15 (3) kwietnia.* Prim miał naradę z Castelare'm; rzeczpospolita może być uważana za rzecz dokonaną; stanie się ona w tych dniach faktem. *(Tamże.)*

* Zdaje się, że propaganda karlistowska zamierza rzeczywiście przywieść wkrótce do skutku wielkie przedsięwzięcia. Podług *Public*, nadeszły do Madrytu listy z Guadalajara i Cuenca, wskazujące jasno, że karliści ukończyli swoje przygotowania i chcą rozpocząć walkę. Wkroczenie band karlistowskich rozstawionych nad granicą, ma nastąpić pomiędzy 15-ym i 20-ym b. m., wodzem zaś naczelnym armji karlistowskiej ma być mianowany jenerał Martinez, były pułkownik zuawów papiezkich. Takież wiadomości otrzymała z Madrytu *Ind. belge*. Podług tego pisma, pomniejsze oddziały karlistowskie ukazały się już w rozmaitych punktach Starej Kastylji; musiano posłać z Aranjuez do Ciudad-Real oddział jazdy, albowiem przysposabia się tam powstanie karlistowskie; zatrzymano i zabrano w Biskai kilka transportów broni, która przysłana była z Xeres'u i przeznaczała się dla wyprawy karlistowskiej. Wszystkie te wydarzenia są jedynie wstępem do większych przedsięwzięć, które mają być przywiedzione do skutku w rozmaitych punktach ku końcowi b. m. Wyprawa karlistowska ma przypaść jednocześnie z poborem do do wojska. Mieszkańcy prowincji północnych mają być tak przekonani o bliskiej walce, że wszyscy właściciele domów wiejskich w okolicach San Sebastjan'a kazali powywozić z tych posiadłości wszelkie mienie ruchome, ażeby ustrzedz je od karlistów. Wojna przeto domowa zdaje się być nieuniknioną, i ubolewać jedynie należy, że w sferach wpływowych w Madrycie nie zdołano jeszcze dotąd dojść do zgody, która sama jedna tylko byłaby zdolną zapewnić szybkie i zupełne zwycięztwo nad żywiołami rewolucyjnemi. *(Nordd. A. Z.)*

* Agitacja na korzyść powstania na wyspie Kubie, przybiera w prasie północno-amerykańskiej coraz większe rozmiary. Nowy powód do tego dała ta okoliczność, że jak donosi depesza z Hawany z 27-go marca, parostatek wojenny hiszpański przywiózł tam w kajdanach ajenta konsularnego północno-amerykańskiego, który pełnił te obowiązki w porcie Gibara; uwięzienie jego dokonane zostało za to, że obwiniono go o porozumienie z powstańcami. Mówią także wiele o zabraniu statku kupieckiego północno-amerykańskiego przez władze hiszpańskie koło wysp Bermudzkich. *(Tamże.)*

* Ostatnie dnie przyniosły rządowi hiszpańskiemu powodzenie: podług depeszy z Paryża z 14-go b. m., powiodło mu się zawrzeć z domem braci Sulzbach w Frankfurcie nad Menem, oraz z rozmaitemi domami bankierskiemi i towarzystwami kredytowemi paryzkiemi, umowę w przedmiocie uchwalonej niedawno przez kortezy pożyczki w wysokości miljarda realów czyli 250 miljonów franków. Powodzenie pod względem tej operacji finansowej ma wśród okoliczności teraźniejszych charakter wydarzenia politycznego, którego doniosłość jest widoczna. Pominąwszy bowiem tę nawet okoliczność, że suma osiągnięta za pomocą tej pożyczki da rządowi możność zadosyćuczynienia potrzebom administracji regularnej i przedsięwzięcia wszelkich środków militarnych, do jakich może on być zniewolonym wrazie napaści zbrojnej ze strony propagandy karlistowskiej lub jakiejkolwiek innej,—uskutecznióna obecnie operacja finansowa służy za dowód, że sfery finansowe w Paryżu nie podzielają wcale pessymizmu pism tamecznych co do położenia rzeczy w Hiszpanji. Wotum zaufania, udzielone w ten sposób przez bankierów paryzkich rządowi hiszpańskiemu, daje do mniemania, że rząd ten nie jest bynajmniej tak niezdecydowany co do kroków, jakie ma nadal przedsięwziąć, jak to można było przypuszczać, wnosząc z jego dotychczasowego milczenia. Można co najmniej domyślać się, że bankierzy pomienieni powzięli wiadomość uspokajającą co do położenia rzeczy w Hiszpanji i co do zamiarów tamecznych mężów stanu, zanim oddali swoje fundusze i swój kredyt do rozporządzenia wyczerpanego skarbu hiszpańskiego.—Wiadomość puszczona w obieg przez pisma paryzkie i madryckie, jakoby książę Montpensier chciał zaciągnąć przy pośrednictwie swych krewnych znaczną pożyczkę, znajduje zaprzeczenie w następującym telegramie z Madrytu, z daty 14-go bieżącego miesiąca: „*Correspondencia* została upoważnioną do złożenia oświadczenia formalnego, że wiadomość podana przez pismo paryzkie *Etendard* o zamiarze jakoby księcia Montpensier zaciągnięcia pożyczki, jest całkiem bezzasadna". Tendencja tej wiadomości, uznanej obecnie za bezzasadną, miała widocznie na widoku podsunięcie myśli, że i książę Montpensier, tak samo jak don Carlos, zamierza także popierać z bronią w ręku swe mniemane pretensje do tronu hiszpańskiego, i że chce zawrzeć w tym celu pożyczkę, jak powiadano, w wysokości 7 miljonów. Przy tej sposobności należy sprostować to, co donoszono kilka dni temu o dowodzeniach gazety *Correspondencia* w przedmiocie mniemanego zaniechania przez księcia Montpensier kandydatury do tronu hiszpańskiego. Z dosłownego brzmienia tych dowodzeń okazuje się, że nie należy bynajmniej upatrywać w nich domyślnego odrzucenia wyboru, gdyby takowy wypadł na korzyść tego księcia, twierdzenie zaś, że książę życzy sobie wieść odtąd życie spokojne i odosobnione, nie jest niczem innem, jak tylko zwrotem mowy, który nabywa większą doniosłość na skutek zdania poprzedniego, że książę Montpensier przyjąłby od kortezów koronę jedynie dla uwieńczenia tryumfu rewolucji. Książę ten przeto powinien być i nadal uważany jako pretendent do tronu hiszpańskiego, po rozważeniu zaś wszelkich okoliczności, bardzo wiele przemawia jeszcze teraz za tem, że osiągnie on bez pożyczki i bez wojny partyzanckiej cel, do którego przeznaczała go od samego początku większość przewódców rewolucji hiszpańskiej. *(Tamże.)*

* Od sześciu prawie miesięcy dzienniki madryckie powtarzają ciągle, że powstanie na w. Kubie zostało uśmierzone; świeże wiadomości jednak, zaczerpnięte z wiarogodnego źródła, pozwalają wnosić, że wypadki na wyspie przybrały tak groźny charakter, iż lada chwila spodziewać się można jej oderwania od metropolji. Według listu z Madrytu, jenerał Prim ma zamiar odpłynąć do Hawanny z kilkoma batalionami, którymi może jeszcze rozporządzać po wysłaniu już na pomoc dwudziestu tysięcy ludzi. *(La Fr.)*

Austrja i Ziemie Słowiańskie.

* (Rada państwa i sprawy galicyjskie.—Kwestja czeska). *Wiedeń, 12 kwietnia.* Termin zamknięcia posiedzeń rady państwa zbliża się coraz bardziej, i tak rząd jak również radą państwa widzą niezbędność rychłego załatwienia pozostałych jeszcze do rozstrzygnięcia spraw. Powiadają, że powzięto obustronnie zamiar roztrząśnięcia na plenarnych posiedzeniach rady państwa, przed zamknieciem jej sesji, tak reformy podatku gruntowego, jak również rezolucji sejmu galicyjskiego. Pierwsza z tych kwestij zabierze od 10 do 12 dni czasu, druga zaś potrzebuje nieco więcej jak tydzień, tak iż wszystkie posiedzenia rady państwa do chwili jej zamknięcia, które ma nastąpić 6-go lub 8-go maja, będą musiały być poświęcone rozprawom nad temi dwiema kwestjami. Zdaje się, że nic jeszcze nie postanowiono dotąd o losie rezolucji sejmu galicyjskiego; w sferach publiczności tutejszej panuje przekonanie, że większość izby deputowanych zaleci rządowi, ażeby złożył na przyszłej sesji taki projekt do prawa w przedmiocie administracji wewnętrznej Galicji, któryby odpowiadał ile możności życzeniom wyrażonym w pomienionej rezolucji. W ten sposób możnaby zapobiedz wystąpieniu deputowanych galicyjskich z rady państwa i zachęcić tychże do wzięcia udziału w przyszłej sesji. Lecz deputowani galicyjscy są niezadowoleni z tego planu i oświadczyli już, że nie będą już brali udziału w naradach komisji konstytucyjnej nad rezolucją galicyjską i że poprzestaną na bronieniu swych życzeń na plenarnych posiedzeniach izby deputowanych. Zauważyć także należy, że umiarkowana stosunkowo postawa pism galicyjskich w ciągu kilku ostatnich dni, stała się obecnie znowu zawziętszą. Pisma zwłaszcza lwowskie przemawiają za niezwłocznem wyjściem deputowanych galicyjskich z rady państwa; ponieważ zaś przewidują one, że rząd rozpisze w takim razie wybory bezpośrednie, przeto zalecają one, ażeby agitacja wyborcza zaczęła się już teraz i ażeby usiłowano głównie uzyskać w tym względzie poparcie ze strony ludności wiejskiej. Jeżeli tak potrwa jeszcze kilka tygodni, mianowicie zaś, jeżeli usposobienie umysłów stanie się jeszcze drażliwszem po zapadnięciu uchwały w przedmiocie rezolucji sejmu galicyjskiego,—w takim razie nie pozostanie rządowi, jak tylko zaprowadzić w Galicji pewien rodzaj stanu wyjątkowego. Oprócz agitacji politycznej, powtarzające się tam ciągle nadużycia przeciw Żydom, które nie chcą ustać w Jarosławiu pomimo wdania się siły zbrojnej i które znajdują naśladowanie w innych także miejscowościach, wymagają koniecznie chwycenia się środków nadzwyczajnych.—O zniesieniu stanu wyjątkowego w Pradze czeskiej, nie ma już na teraz mowy, i w sprzeczności z szerzonemi poprzednio wiadomościami, zapewniają obecnie, że właśnie raport złożony przez namiestnika czeskiego, jenerała Kollera, podczas jego ostatniego pobytu w Wiedniu, co do usposobienia umysłów ludności prazkiej, zniewolił ministerstwo do zaniechania zamiaru zniesienia stanu wyjątkowego. Wiadomo, że kilka tygodni temu zapewniano, iż jenerał Koller przybył do Wiednia ażeby przemawiać za przywróceniem w Pradze instytucij zgodnych z konstytucją i za ogłoszeniem amnestji. *(Nordd. A. Z.)*

* (Podatek gruntowy.—Narada ministerjalna.—Ministerstwo węgierskie). *Wiedeń, 13 kwietnia.* W izbie deputowanych rozpoczęły się dziś rozprawy nad reformą podatku gruntowego. Podatki gruntowe pobierane są obecnie w krajach koronnych przedlitawskich podług pięciu rozmaitych systemów, i przedstawiają bardzo wielkie różnice co do podstaw i stosunku samego podatku do dochodu z gruntów. Naturalnie, że takie położenie rzeczy wywołuje ciągłe użalania się na nierównomierne obciążenie pojedynczych krajów koronnych. Rząd chce zapobiedz temu złemu w ten sposób, że oznaczy (na teraz w zasadzie tylko) maximum podatku gruntowego, który ma być, w stosunku do osiąganego dochodu czystego z gruntów, rozłożony równomiernie na pojedyncze kraje, gminy i posiadłości ziemskie. Złożony przeto obecnie projekt do prawa nie jest w gruncie rzeczy niczem innem jak tylko instrukcją, w jaki sposób ma być dokonywany pobór rozłożonego równomiernie na przyszłość podatku gruntowego, podczas gdy sama wysokość tego podatku, jak również ogólna jego suma i cyfry obliczone w stosunku do dochodu czystego, oznaczone będą później za porozumieniem pomiędzy rządem i radą państwa, jeżeli po zaprowadzeniu reform projektowanych w systemie podatkowym wykazanem zostanie, w jakiej wysokości dochody gruntowe mają przyczyniać się do pokrycia wydatków państwa. Dzisiejsze rozprawy nad pomienionym projektem do prawa nie przedstawiają nic ciekawego, z wyjątkiem chyba oświadczenia deputowanego Roser'a przeciw kompetencji rady państwa w tej sprawie. P. Roser powiedział, że te właśnie klasy ludności, które są interesowane w podatku gruntowym, są najsłabiej reprezentowane w izbie, i że należy przeto zaprowadzić wpierw wybory bezpośrednie, ażeby dać w ten sposób ludności wiejskiej sposobność do pilnowania swego interesu, zanim przystąpionem zostanie do obrad nad ciężarami, które mają być rozłożone w przyszłości na ten stan. Na początku posiedzenia rząd złożył dwa projekta do praw, dążność których pojmowana jest powszechnie w ten sposób, ażeby zyskać większość izby na korzyść propozycji rządowych w kwestji podatku gruntowego, albowiem oba te projekta czynią zadość życzeniom żywionym oddawna przez stronnictwo liberalne. Jeden z tych projektów dotyczy uregulowania w sposób odpowiedni zasadom liberalnym, stosunków tych społeczeństw religijnych, które nie są przez rząd uznane, drugi zaś stanowi o ograniczeniu juryzdykcji sądowo-wojskowej.—Kwestja galicyjska była dziś przedmiotem długiej narady ministerjalnej, i zdaje się, że różnica w zdaniach, która wyszła niedawno na jaw pomiędzy ministrami w przedmiocie rezolucji sejmu galicyjskiego, dała powód do tej narady. Przynajmniej tak wnosić można z tego, że jedno z pism tutejszych powiada dziś, iż minister rolnictwa hr. Potocki dał deputowanym galicyjskim do zrozumienia, że nie głosował w radzie ministrów przeciw rezolucji pomienionej, pomimo iż dr. Giskra zapewniał niedawno w komisji konstytucyjnej, że rada ministrów wydała w tej sprawie decyzje jednomyślnością głosów.—Z Pesztu donoszą, że minister handlu Gorove, którego kandydatura w Peszcie, jak wiadomo, doznała niepowodzenia, wybrany został obecnie do sejmu w okręgu wyborczym Bobrocz, tak, iż wszyscy ministrowie węgierscy są teraz członkami izby niższej; nie ma już przeto obecnie nic do nadmienienia przeciw pozostaniu nadal tego ministerstwa w jego dotychczasowym składzie. *(Nordd. A. Z.)*

* (Wypadki w Pradze). Dziennik *Nasři Listy* z 12 kwietnia pisze, że w ciągu ostatnich pięciu dni, co wieczór i co noc, na ulicach Pragi znajdowano ogromne mnóstwo plakatów (drukowanych na maleńkich kartkach), wzywających na meeting 11 kwietnia.

W części były porozlepiane na murach, w części rozrzucane. W skutku tego dyrekcja policji postanowiła powiększyć nocne patrole i wzmocnić je wojskiem. W Nuslach, za miastem, gdzie był wyznaczony meeting, rozstawiane były wojska i straż policyjna. Oprócz tego wsamem mieście i na przedmieściu Karlinie, stały wojska w pogotowiu. W niedzielę 11 kwietnia, była prześliczna pogoda wiosenna; tłumy mieszkańców Pragi zalegały zamiejskie ogrody, wszędzie grała muzyka, a o meetingu nie było wcale słychać; nigdzie nie zaszły żadne nieporządki. „Lud nasz," dodaje wspomniony dziennik, — „okazał doskonały takt polityczny, nie dał się złowić na wędkę."

* (Smolka). *Pester Lloyd* podał następujący telegram z Wiednia: „Smolka podczas ostatniego pobytu w Wiedn'u był zaproszony do hr. Beusta. Po naradzie, która trwała przeszło godzinę, Smolka oświadczył, że pojednanie jest możliwe tylko na podstawie rezolucji sejmu galicyjskiego, w przeciwnym razie, deputowani polscy opuszczą radę państwa." *N. W. Tgbl.* zaprzecza tej wiadomości i twierdzi, że Smolka, podczas pobytu w Wiedniu, nawet nie widział się z hr. Beustem.

* (Wieczorne zgromadzenie czechów w Wiedniu). Dziennik *Moravska Orlice* pisze: „W Wiedniu, 4 kwietnia, towarzystwo czeskie „Pokrok" (postęp) urządziło zabawę wieczorną na korzyść czeskiej przemysłowej szkoły w Wiedniu. Zgromadziło się kilkuset wiedeńskich czechów. Wieczór rozpoczął się odczytaniem prologu w wierszach, przypominającego zamieszkałym w Wiedniu czechom i morawianom konieczność założenia w Wiedniu szkół dla dzieci czeskich i dla czeskiej młodzieży.

* (Niemiecka gazeta opozycyjna). Z Pesztu donoszą do dziennika *Moravska Orlice*: „Od 1 maja zacznie wychodzić opozycyjna gazeta niemiecka, pod tytułem: *Neuer freier Lloyd*, pod redakcją Jana Ludvigha."

Francja.

* (Zaprzeczenie). *La Patr.* z d. 14 kwietnia pisze: Wiadomość, jakoby Francja, Austrja i Włochy miały zamiar skoncentrować w Rzymie przez czas trwania soboru mięszany oddział okupacyjny, jest zupełnie fałszywą. Pomiędzy temi trzema mocarstwami nie prowadzono pod tym względem żadnych układów, i depeszę donoszącą o tem, należy uważać jako czysto zmyśloną.

* (Projekt p. Frère-Orban). Projekt ułożony przez p. Frère-Orban rozpatrywany jest obecnie przez rząd francuzki. Należy przyznać, że projekt ten znacznie się różni od zapatrywań rządu cesarza. Ale p. Frère-Orban składając swoją pracę, przyznał sam, że po bliższem rozpatrzeniu jej, można będzie porobić w niej zmiany i porozumieć się, i sądzić należy, że kwestja ta, powierzona tak znakomitym mężom, rozstrzygniętą zostanie wkrótce w sposób zgodny. (*La Fr.*)

* (Układy z Belgją). Można już podać dokładną wiadomość o projekcie ułożonym przez Frère-Orban. Umowy pierwotne dozwalały kompanji wschodnio-francuzkiej, albo nabyć na własność koleje belgickie, albo też wziąć je w dzierżawę z prawem eksploatacji. Projekt p. Frère-Orban zmienia zupełnie stan rzeczy i określa umowy, które mają być zawarte pomiędzy trzema kompanjami, prostym wyrazem *konwencji służbowej*, której celem jest uregulowanie interesów wspólnych, jako to: kwestji taryf, materjału, transitu i innych tym podobnych. Obie kompanje belgickie zachowałyby według projektu p. Frère-Orban zupełną swoją autonomję, a rząd belgicki zastrzegłby sobie w sposób stanowczy nadzór i czuwanie nad niemi. Idzie tylko o to, jakie propozycje postawi rząd francuzki w obec planu belgickiego, który zupełnie się oddalił od idei przeważających przy pierwszych układach. (*La Patr.*)

Włochy i Rzym.

* (Księżna Małgorzata). Donoszą, że księżna Małgorzata, małżonka księcia następcy tronu, jest w pożądanym stanie. Dodają, że stosownie do życzenia ludności neapolitańskiej, księżna uda się na mieszkanie do Neapolu aż do czasu swojego rozwiązania. Odjeżdża ona do tego miasta po balu, jaki dany będzie dnia 17 b. m. na dworze florenckim. (*La Fr.*).

Portugalja.

* (Niezadowolenie). Wybory w Portugalji rozpoczęły się 12-go b. m. Rezultata tych wyborów wyglądane będą zapewne zniecierpliwością, a to z powodu wielkiego niezadowolenia, jakie ma panować, podług ostatnich wiadomości, pomiędzy ludnością z powodu zmniejszenia liczby deputowanych. Wprawdzie nie potwierdziły się pogłoski o czynnem wystąpieniu, z pomocą którego niezadowolenie to miało wyjść na jaw. Podług *France* atoli, niezadowolenie z powodu zmniejszenia liczby deputowanych nie zmniejszyło się jeszcze, doczego dodać jeszcze należy niepokój z powodu smutnego stanu finansowego. Chwilowe pomiędzy ludnością zadowolenie wywołało odrzucenie korony hiszpańskiej przez króla Ferdynanda. (*Nordd. A. Z.*).

Anglja.

* (Poprawki). Bil co do kościoła irlandzkiego, przedstawiony zostanie d. 15 b. m. w parlamencie angielskim pod trzecie odczytanie. Ponieważ opozycja nie ma nadziei, ażeby bil ten został odrzucony, przygotowuje zatem szereg poprawek, zapomocą których spodziewa się przynajmniej otrzymać niejakie korzyści. Dnia 12 b. m. odbyło się pod przewodnictwem p. Dizraelego zgromadzenie w celu ułożenia szczegółowego planu walki parlamentarnej. (*La Fr.*).

Azja.

* (Rozruchy w Japonji). *Patrie* podaje z Japonji wiadomość ważną, lecz zarazem smutną. Wojna domowa wybuchła tam na nowo! Podług wiadomości, które pismo pomienione otrzymało z Yokohamy, z daty 4-go marca, w chwili właśnie, gdy mikado obchodził w Pioto z wielką uroczystością swój ślub, wybuchły tam niesnaski pomiędzy stronnikami dwóch pierwszorzędnych daimiosów czyli książąt feudalnych Satsuma albo Choshiu, skutkiem czego na kilku ulicach miasta został rozniecony pożar; w końcu zajścia te przybrały tak wielkie rozmiary, że mikado uznał za stosowne ratować się ucieczką do Osaki. Jednocześnie admirał Ennomatta, stronnik byłego tajkuna, zajął całą wyspę Yesso, która tworzy prawie połowę państwa japońskiego. Zawiadomił on reprezentantów zagranicznych, że ma być zaprowadzony w Yesso rząd tymczasowy i że w przedmiocie spraw konsularnych porozumiewać się należy z tym rządem. Admirał powstańczy postawił mikadzie warunek, ażeby zachował on w Yesso jedynie władzę nominalną i postawił byłemu tajkunowi władzę faktyczną tamże. Admirał ufortyfikował się w Volcano-Bay, ażeby w razie potrzeby bronić się siłą oręża przeciw mikadzie. (*Nordd. A. Z.*)

Dokumenta dyplomatyczne w sprawie turecko-greckiej.

z Journ. de St.-Petersb.

(Dalszy ciąg) *)

Konferencja paryzka.

Protokół N° IV.

(Posiedzenie 15-go stycznia 1869).

Obecni:
Pełnomocnicy:
Austro-Węgier,
Francji,
Wielkiej Brytanji,
Włoch,
Prus i Związku północno-niemieckiego,
Rosji,
Turcji;
Sekretarz konferencji.

Pełnomocnik Francji przypomniał, że członkowie konferencji, rozstając się wczoraj, umówili się obradować na dzisiejszem posiedzeniu nad projektem deklaracji, mającej się zakomunikować Grecji. Sam wskazał swe myśli, w pracy nie mającej charakteru urzędowego, wyrobionej jedynie aby posłużyła za temat do rozpraw. Żądał aby każdy przedstawił uwagi, jakie mogła wywołać proponowana przez niego redakcja.

Większa część pełnomocników oświadczyła, że nie ma nic do zarzucenia ogółowi, a pełnomocnik Prus zaproponował, aby dokument zredagowany przez margrabiego de Lavalette był odczytany paragraf po paragrafie.

Pełnomocnik Turcji powiedział, że ponieważ nie posiada jeszcze instrukcji, na które oczekuje, będzie obecnym przy rozprawach z zastrzeżeniem.

Na żądanie objaśnień ze strony pełnomocników Prus i Rosji, ambasador turecki dodał, że projektowana deklaracja dla niego podejmuje kwestję postępowania, co do której pragnie wprzód poznać zdanie swego rządu.

Pełnomocnik Włoch przyznał, że wistocie reprezentant Porty może zadać sobie pytanie, w jakim kształcie ma przystąpić do zbiorowej deklaracji, i według zdania kawalera Nigra, nie jest potrzebnem aby pełnomocnik Turcji podpisał ten dokument; podpisałby po prostu protokuł, w którym stwierdzone będzie przyjęcie deklaracji.

Pełnomocnik Austro-Węgier sądzi, iż jest niezbędnem, aby reprezentant Turcji był zobowiązany przez protokuł, jeżeli sądzi, iż nie może przyłączyć się do deklaracji; książę Metternich dodał, że wrazie gdyby pełnomocnik Turcji uczestniczył w deklaracji, projekt przedstawiony przez margrabiego de Lavalette, musiałby być zmieniony w kilku ustępach.

Pełnomocnik Francji oświadczył, że do pełnomocnika Turcji należy zbadać postanowienie, jakie wypada mu przyjąć, czy pragnie podpisać deklarację ostateczną, czy też tylko protokuł, a zastrzeżenia jego w tym względzie nie przeszkadzają rozprawom nad samą deklaracją.

Pełnomocnik Turcji zgodził się na tę propozycję.

Margrabia de Lavalette odczytał 1-y paragraf projektu zakomunikowanego przezeń jego kolegom, w następnych słowach wyrażony:

„Słusznie zaniepokojone niebezpieczeństwami mogącemi wyniknąć z zerwania stosunków pomiędzy „Turcją a Grecją, mocarstwa podpisane na traktacie „z 1856 r., porozumiały się w celu załagodzenia „sporu zaszłego pomiędzy dwoma państwami i dla „tego upoważniły swych reprezentantów przy n. ce„sarzu francuzów, do zgromadzenia się na konferencję.

„Po pilnem zbadaniu dokumentów wymienionych „pomiędzy dwoma rządami, pełnomocnicy jednozgo„dnie ubolewali nad tem, że Grecja, poddając się u„niesieniom, do których jej patrjotyzm mógł ją za„błąkać, dała powód do zażaleń wyformułowanych „przez Portę otomańską w ultimatum doręczonem 11 „grudnia 1868 r. ministrowi spraw zagranicznych n. „króla helenów. Widocznem jest w istocie, że zasady „prawa narodów, obowiązują Grecję, tak samo jak „inne narody do niepozwalania, aby bandy rekruto„wały się na jej terytorjum, ani aby statki uzbrajały „się w jej portach dla atakowania sąsiedniego pań„stwa."

Pełnomocnik Turcji nawiasowo się zapytał, czy wolno było Grecji działać tak, jak postępowała w sprawie kandjockiej.

Pełnomocnik Francji oświadczył, że konferencja umyślnie uznała za właściwe nie wdawać się w wykład praw heleńskich, i że podobny sposób postępowania miałby niedogodności, które same przedstawiają się umysłowi.

Kawaler Nigra sądził, że użytecznem jest dla Turcji, bez wdawania się w rozbiór praw wewnętrznych, będących odwołalnymi, stanąć na gruncie prawa narodów które jest niezmienne.

Po tych uwagach, 1-y paragraf projektu deklaracji został przyjęty.

Margrabia de Lavalette odczytał następujący paragraf 2-gi:

„Przekonane zresztą, że gabinet ateński nie może „się mylić co do myśli, która pobudziła do tego oce„nienia trzy mocarstwa opiekuńcze, również jak i inne „mocarstwa podpisane na traktacie z 1856 r., konfe„rencja oświadcza, że rząd heleński obowiązany jest „zachowywać w swych stosunkach z Turcją reguły „postępowania wspólne wszystkim rządom i zadość „uczynić w ten sposób reklamacjom wyformułowanym „przez Wysoką Portę co do przeszłości, zapewniając „je jednocześnie na przyszłość.

„Grecja zatem, powinna odtąd wstrzymać się „od wszelkiego sprzyjania lub tolerowania for„mowania się na jej terytorjum wszelkiego oddzia„łu zbrojnego, w celu napadu na Turcję i przedsię„wziąć właściwe środki dla przeszkodzenia uzbraja„niu się w jej portach statków, przeznaczonych do „pomagania pod jakimkolwiekbądź kształtem, wszel„kiemu powstańczemu usiłowaniu w posiadłościach „n. Sułtana".

W skutku uwag niektórych pełnomocników, druga część tego paragrafu została zmieniona w następujący sposób:

„Grecja zatem powinna odtąd wstrzymać się od „sprzyjania lub tolerowania:

„1 o Formowania się na jej terytorjum wszelkiego „oddziału zbrojnego w celu napaści na Turcję;

„2-o Uzbrajania w jej portach statków, przezna„czonych dla pomagania pod jakimkolwiekbądź „kształtem wszelkiemu powstańczemu usiłowaniu w „posiadłościach n. Sułtana".

Margrabia de Lavalette odczytując w dalszym ciągu swój projekt, proponuje następującą redakcję w przedmiocie powrotu do kraju kandjotów:

„Co się tyczy żądań Porty w przedmiocie powro„tu do kraju poddanych tureckich, którzy schronili „się na terytorjum heleńskie, konferencja zaznacza „oświadczenia uczynione przez gabinet ateński w no„tach z 9 i 13 grudnia i pozostaje przekonana, iż „będzie pomagał do ułatwienia, o ile to od niego za„leży, odjazdu rodzin kandjockich, pragnących po„wrócić do swej ojczyzny."

Paragraf ten został przyjęty, z wprowadzeniem słów: „emigrantów kandjockich," w miejsce „poddanych tureckich."

*) Patrz Nr. 63, 64, 65, 67, 68, 69, 70 i 73.

Następny paragraf był tak zredagowany:

„Co do szkód prywatnych poniesionych przez poddanych tureckich, ponieważ rząd heleński nie zaprzeczał nigdy Turcji prawa dochodzenia drogą sądową, wynagrodzeń mogących przypadać, i ponieważ Turcja ze swej strony przyjmuje juryzdykcję trybunałów greckich, pełnomocnicy nie sądzą aby byli obowiązani wdawać się w rozbiór faktów, i są zdania, że gabinet ateński nie powinien zaniedbać żadnej drogi prawnej, aby dzieło sprawiedliwości miało regularny bieg".

Ponieważ redakcja ta nie spowodowała żadnego zarzutu, pełnomocnik Francji, dokończył w następujący sposób odczytania swego projektu:

„Konferencja nie może wątpić, że w obec jednomyślnego wyrażenia opinji pełnomocników co do kwestji poddanych ich badaniu, rząd heleński nie pospieszy zastosować swe czyny do przypomnianych tu zasad, i że zażalenia wyłuszczone w ultimatum Porty, nie zostaną przez ten fakt ostatecznie usunięte.

„Deklaracja ta bezzwłocznie przesłana będzie gabinetowi ateńskiemu, a pełnomocnicy mają przekonanie, że Wysoka Porta zaniecha wykonania środków zapowiedzianych przez nią, jako następstwa zerwania stosunków dyplomatycznych, jeżeli w nocie wystosowanej do gabinetów, Grecja skłoni się do opinji wyrażonej przez konferencję.

„Pełnomocnicy odwołując się do tych samych uczuć pojednania i pokoju, ożywiających dwory przez nich reprezentowane, wynurzają nadzieję, że dwa rządy nie będą się wahały przywrócić swe stosunki, i zatrzeć w ten sposób, w wspólnym interesie ich poddanych, wszelki ślad nieporozumienia, które spowodowało zebranie się konferencji".

Książę Metternich proponuje, aby naznaczony był Grecji termin do oznajmienia czy zobowiązuje się stosować do deklaracji, która jej będzie przesłana.

Pełnomocnik Francji poparł tę propozycję która zdaje mu się jednakowo obchodzącą obie strony i sądził że termin, któremu należy się wystrzegać starannie nadać charakter groźny, mógłby być oznaczony od dnia doręczenia deklaracji greckiemu ministrowi spraw zagranicznych.

Kawaler Nigra uważał za konieczne aby Turcja przystała wprzód na deklarację, a mogłaby to uczynić powtarzając wyrażenia tego dokumentu, to jest twierdząc że zaniecha wykonania środków, jakie pociągałoby za sobą odrzucenie ultimatum, jeżeli Grecja skłoni się do opinji wynurzonej przez konferencję.

Ambasador Turcji wynurza nadzieje, że jeżeli Grecja przyjmie zobowiązanie zachowywania odtąd przepisów prawa międzynarodowego, Porta nie będzie robiła zarzutów przywróceniu stosunków dyplomatycznych; lecz nie widział konieczności złożenia teraz oświadczenia w tym przedmiocie.

Pełnomocnik Francji wykazał, że obecnie chodzi tylko o określenie, w jakim terminie byłoby koniecznem aby odpowiedział rząd heleński, aby Porta mogła cofnąć środki wynikające z jej ultimatum.

Kawaler Nigra był zdania że o deklaracji powinien być zawiadomiony rząd grecki za pomocą depeszy prezydującego na konferencji. Depesza ta domyślnie nakreśliłaby gabinetowi ateńskiemu jego odpowiedź, która ma zależeć na czystem i prostem przyjęciu.

Hrabia Stackelberg pochwala ten sposób postępowania; sądzi że oznaczenie terminu w deklaracji nadawało by jej charakter rozkazujący, jakiego nie powinna przybierać, i że dosyć będzie wspomnić o terminie w depeszy jaką prezydujący prześle do rządu heleńskiego w imieniu konferencji, a której tekst mógłby być za wspólną zgodą rozebrany i uchwalony.

Margrabia de Lavalette oświadczył że jest gotów zastosować się do życzeń konferencji.

W chwili kiedy posiedzenie miało być zamknięte, pełnomocnik Francji otrzymał dokument litografowany, nie podpisany, a noszący tytuł *Memorjału o sporze greko-tureckim*, nadesłany mu przez ministra Grecji w Paryżu. Po przejrzeniu tego dokumentu i dołączonych do niego aneksów, i odczytaniu głównych jego ustępów konferencji, margrabia de Lavalette, zaproponował, dla ułatwienia jego zbadania, rozdanie odpisów takowego każdemu z pełnomocników, którzy w ten sposób będą mogli lepiej ocenić jego rozumowania.

Stosując się do jednomyślnego życzenia wyrażonego na ostatniem zebraniu, aby komunikowane dokumenta od Grecji, były przyjmowane z przychylnością i poważnie badane, pełnomocnicy zdecydowali, aby projekt deklaracji na który się zgodzili, nie został zacyfrowany nim każdy z nich nie zda sobie sprawy o wartości dokumentu pochodzącego od gabinetu heleńskiego.

Dan w Paryżu 15 stycznia 1869 r.

(Następują podpisy). *(d. c. n.).*

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 5 (17) Kwietnia.

Kalendarz.

W niedzielę, 6 (18) kwietnia,—św. Apolonjusza bisk. męcz.—Słońce wsch. o godz. 4 min. 53; zach. o godz. 7 min. 6.

W poniedziałek, 7 (19) kwietnia,—śśw. Hermogenesa i Pafnucego.—Słońce wsch. o godz. 4 min. 50; zach. o godz. 7 min. 8.

Stan pogody.

Dziś z rana + 9 5, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł
Barometr w milimetrach	742.9.	739.3
Termometr Reaum	+ 9 2	+ 17 9
Stan nieba	nap. pogodny	pogodny.

Największe ciepło + 18 1, R. Najmniejsze ciepło + 8°6 R

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 5

Widowiska

TEATR WIELKI. — *Dziś*, w sobotę, opera w 1-ym akcie, **Flis**.—Osoby: Antoni, zamożny rybak — p. *Kozieradzki*; Zofja, jego córka —panna *Wojakowska*; Szustak, ich przyjaciel—p. *Prochazka*; Franek, flis - p. *Cieślewski*; Jakób fryzjerczyk—p. *Ziołkowski*; Feliks, rybak—p. *Suszyński*; —balet w 3-ch aktach, z prologiem, **Robert i Bertrand** czyli **Dwaj złodzieje**.— Osoby 1-go aktu: Robert — p. *Meunier*; Bertrand — p. *Popiel*; Dumont oberżysta—p. *Rzewuski*; Pani Dumont jego żona—pani *Żeromska*; Karol ich syn— p. *Przedpełski*; Germeil fabrykant—p. *Marx*; Klementyna jego córka, narzeczona Karola—panna *Rycerkiewicz*; Notarjusz—p. *Minakowski*; dwóch żandarmów — panowie: *Owerło* i *Filatyn*; Piotr starszy chłopiec w oberży p. Dumont—p. *Ostaszewski*; dwie dziewczęta w oberży — panny: *Charjanow*, *Kryger*.—akt 2 gi: Robert pod nazwiskiem p. Rémond, dyrygujący kompanją zabezpieczającą przeciw kradzieżom—p. *Meunier*; Bertrand jego wspólnik—p. *Popiel*; Margrabia—p. *Marx*; Eloa jego córka, narzeczona p. Remond—panna *Lambelet*; Piotr służący w znacznym domu—p. *Ostaszewski*; dwie kucharki—panny: *Charjanow* i *Krygenr*; dwóch rekrutów—pp. Wacław *Prochazka* i *Royer*.—**Tańce**. Pas de cinq, polka i mazur, kankan, pas węgierskie. —*Jutro*, w niedzielę, opera **Halka**.— *Wczoraj*, w piątek, na **Przedstawieniu** na dochód ochrony Mikołajewskiej, dawano: 2-gi akt opery **Faust**; 3-ci akt opery **Fra-Diavolo**; scenę z ostatniego aktu opery **Rigoletto**, było osób 1033.— *Onegdaj* we czwartek, dawano operę **Gli Ugonotti (Hugonoci)**, przez artystów włoskich, było osób 810.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w sobotę, dramat w 5-ciu aktach, **Montjoye**. — Osoby: Raul Montjoye — p. *Królikowski*; Henryka jego żona — pani *Palińska*; Roland ich syn—p. *Piasecki*; Cecylja ich córka—pani *Bakałowicz*; Sorel— p. *Stolpe*; Saladin — pan *Chęciński*; Tiberge kasjer —p. *Grzywiński*; Margrabia de Rio-Valez, jenerał peruwjański—p. *Chomiński*; Margrabina jego żona — panna *Figarska*; Lajaunaye — p. *Szymanowski*; Mer—p. *Szober*; Kapitan pompierów—p. *Adler*; Służący—p. *Dobrowolski*; Uwieńczona—panna *Seredyńska*. — Zacznie się o godzinie 7-ej. — *Jutro*, w niedzielę, komedja **Miód kasztelański** (wystąpienie p. Rapackiego). — *Wczoraj*, w piątek, dawano komedje **Szlachectwo duszy**; krotochwilę **Ulicznik warszawski**, było osób 550.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Jutro*, w niedzielę, przedostatni **Koncert orkiestry warszawskiej**, pod dyrekcją pp. Lewandowskiego i Kuhnego. — Początek, o godzinie 4 ½.—Cena wejścia kop. 20.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).— *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

* Przyjechał do Warszawy: jenerał-major *Kazimirski*, z Moskwy; — wyjechali: jenerał-major *Tuchołko*, do Wilna; jenerał-lejtnant *Baumgarten*, do Berlina.

* Wczoraj i onegdaj przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 867, wyjechało osób 1034;—koleją żelazną petersb.-warsz. przyjechało osób 476, wyjechało osób 405;— koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 332, wyjechało osób 263; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —;—oprócz tego przyjechało osób 111, w tej liczbie z zagranicy 15, wyjechało osób 98, w tej liczbie za granicę 9.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 4 (16) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami: Komierowska w Sodłowie, Paczewie w Zgierzu, Muszczyńska w Siedlcach, Łobanow w Orenburgu, Kropf w Antonienhütte, Waajchsitfisz w Radomiu, Karasiewicz w Kozienicach, Tomanuk w Radomiu, Cherwiński w Hultschin, Kraszewski w Kamionnie, Nowosielski w Siedlcach, Inspektor Szkół w Szolcu, Naczelnik Powiatu w Mszczonowie, Kowalski w Kupiętynie, Maciejewska w Żadach. Nowicki w Dembowem dworze, Lis w Rybsowicach, Maskow w Poniechuwku, Flaszyńska w Suchy, Foche i Głowacka bez oznaczenia miejsca, — listów miejskich sztuk 9, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 11 sztuk listów na koszt, dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* W dniach 3 i 4 (15 i 16) b. m. i r., chorych w 8 u cywilnych szpitalach: przybyło 203, wyzdrowiało 125, umarło 10, pozostało 1965 (mężczyzn 961, kobiet 1004), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 193, kobiet 181.

* W dniu 4 (16) bież. mies. i roku, **urodziło się** *chrześcjan*: płci męzkiej 12, płci żeńskiej 8; *starozakonnych*: płci męzkiej 4, płci żeńskiej 4; razem 28;— **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: —; *starozakonnych*: —;—**umarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 12, płci żeńskiej 10; *starozakonnych*: płci męzkiej 2, płci żeńskiej 2; razem 26.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 5 (17) Kwietnia 1869 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	6	18
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	3	43
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	8[illegible]	50
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	104	50
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	—	52	25
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem	—	—	34	—
„ „ „ bez kuponu	—		27	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1éj za rs. 100	87	57	87	7
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	85	24	84	74
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego	99	50	99	17
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	72	65	72	15
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.	48	—		—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	85	—	84	—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—			—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	89	50	88	50
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	100	60
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	75
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	168	—	165	—
„ „ „ 1866 „ 100	162	—	160	—
5% Listy Zastaw. Rosji	—	—	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug żelaznych rs. 125	—	—	127	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za rs. 100	—	—		—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied, za sztukę	72	—	70	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.	—			—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	68	84	67	84
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—			—
Akcje Drgi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	102	—	100	—
Obligacie Kolei Żel-War, Terespol	—		—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	111	60	111	3[illegible]
„	„ „	k. t.	111	37½	111	2[illegible]
Wrocław	„	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	—	—	—	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—			
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	6[illegible]	7	60
Paryż	300 Frank.	2 m.	91	20	90	90
Wiedeń	150 Zł. W. A	2 m.	91	80		—
Petersburg	100 Rsr.	1 m.		—	—	—
„	„	k. t.	—		—	—
Moskwa	„ „	1 m.	—		—	
„	„ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. 26⅔
* „ „ od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. 51½

KURSA TELEGRAFICZNE.

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

Petersburg dnia 4 (16) Kwietnia 1869 r.

	za r.sr.
Weksle na Londyn 3 mies.	31⁹⁄₁₆ ³⁄₈
„ Hamburg „	28³⁄₈
„ Amszterdam „	158¼
„ Paryż	328
„ Berlin 15 dni za 100 Rs.	—
5-ta Pożyczka Stieglitza	—
6-ta „ „	—
7-ma „ Rothschilda	—
1-sza „ Premjowa z r. 1864	165
2-ga „ „ z r. 1866	160½
5% Bilety Bankowe	89¾
Akcje w-go Tow. dróg żel. za 125 Rs.	128[illegible]
Obligacje „ „ „	88
Akcie drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej	101
5% Listy zastawne ruskie	96¼
4% Metaliki	—
„ Kupon z Lutego	102
„ „ z Sierpnia	112
Imperjały	620
Dyskonto	

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 4 (16) Kwietnia 1869 roku.

Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		124 40
„ Hamburg		91 70
„ Paryż		49 30
Pożyczka Narodowa		69 50
5% Metaliki		61 60
Akcje Banku Kredytowego		287
Z PARYŻA.		
Renta 3%		71 20
Renta Włoska		56 40
Akcje Kredytu Ruchomego		252
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)		93⅜

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA

N. D. 2509.

MY ALEXANDER II-gi

CESARZ WSZECH ROSJI KRÓL POLSKI

& & &

Wiadomo czynimy, iż

Trybunał Handlowy w Warszawie

w Imieniu NASZEM

wydał następujący wyrok:

Obecni: Mijakowski V. Prezes. Arnold, Genelli } Sędzio.

Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie dnia 29 Marca (10 Kwietnia) 1869 r.

(podp.) Mijakowski V. Prezes.
(—) Andrychiewicz Podp.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

Mając sobie doniesionem przez Dawida Kuttner handel towarów w Warszawie pod Nr. 455/6 prowadzącego i tamże zamieszkałego, w podaniu jego w dniu 28 Marca (9 Kwietnia) r. b. zaniesionem, że tenże z powodu znacznych strat, bo rsr. 2,551 wynoszących, na jarmarku w Niżnym Nowymgrodzie w miesiącu Styczniu i Lutym r. b. poniesionych, tudzież ogólnej stagnacji w handlu, doprasza się ogłoszenia jego upadłości, czego też domaga się i wierzyciel jego Zygmunt Landsberg w podaniu z dnia 28 Marca (9 Kwietnia) r. b., a to z powodu niezapłacenia mu wekslu na rsr. 300 przez tegoż Kuttner wystawionego i pod dniem 25 Marca (6 Kwietnia) t. r. protestowanego, w takiem więc położeniu rzeczy, w myśl art. 1, 4, 13 i i dalszych Kodeksu Handlowego Księgi III.

Trybunał Handlowy w Warszawie

Upadłość Dawida Kutner handel towarów łokciowych w Warszawie pod Nr. 455/6 utrzymującego, tamże zamieszkałego ogłasza. Czas zaczęcia się takowej z dniem 25 Marca (6 Kwietnia) r. b. jako datą protestu wekslu na rsr. 300 określa. Opieczętowanie wszelkiego majątku do tegoż Kutnera należącego, pod powyższym Numerem lub gdzie bądź indziej znajdować się mogącego rozporządza i do dokonania tego Podsędka Sądu Pokoju wydziału III deleguje. Kuratorami upadłości Apolinarego Sadowskiego Obrońcę Sądowego i Zygmunta Landsberga mianuje. Na Sędziego Komisarza W-go Geneli Sędziego Trybunału przeznacza. Osobę upadłego przez oddanie go pod dozór policyjny zabezpieczyć nakazuje. Wpis na rsr. 3 jako w obiekcie niepewnym ustanawia i opłatę takowego na masę wkłada.

Mocą tego wyroku w I instancji pod temczasową egzekucją mimo opozycji i apelacji wydanego, wywieszenie którego na tablicy Trybunału i podanie do pism Kuratorom poleca.

(podp.) Mijakowski V. Prezes.
(—) Andrychiewicz Podp.

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim Komornikom Sądowym od którychby się tego domagano, aby niniejszy wyrok wyegzekwowali, Prokuratorom Królewskim, aby tego dopilnowali, Komendantom i urzędnikom siły zbrojnej, aby dodali pomocy wojskowej gdy o takową prawnie wezwani zostaną.

Za zgodność niniejszego głównego wyciągu wyroku z swym oryginałem na papierze stemplowym ceny kopiejek piętnaście spisanym świadczę i takowy dla Kuratorów wydaję.

Warszawa d. 1 (13) Kwietnia 1869 r.
Podpisarz Trybunału Handlowego,
(L. S.) (podp.) Andrychiewicz.

N. D. 2540. *Польскій Банкъ.*

Въ объявленіи о производствѣ въ Банковыхъ Складахъ въ городѣ Варшавѣ публичныхъ торговъ, въ Варшавскомъ Дневникѣ въ N. 58, 65 и 70 ощибочно, означены эти торги на 16 (28) Апрѣля т. г. — Такъ какъ дѣйствительно оные должны начаться съ 14 (26) Апрѣля т. г. и въ Варшавской Полицейской Газетѣ, на тотже день были означены, то Польскій Банкъ исправляетъ симъ эту ошибку.

Варшава, Апрѣля 3 дня 1869 г.
Вице-Предсѣдатель
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ
Рогускій.
Правитель Канцеляріи
Надворный Совѣтникъ И. Макулецъ.

N. D. *2516. Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Въ исполненіи приговора Варшавскаго Уголовнаго Суда отъ Февраля 17 (1 Марта) и 18 (2) н. г. объявляетъ, что заявленный споръ на ликвидаціонные листы за № 10769 въ 1,000 р. с. и за № 11261, 11262, 11263, 11264, 11265, 11266, 11267, 11268, каждый въ 500 р. с. помѣщенный въ № 146 Варшавскаго Дневника отъ Іюля 5 (17) п. г. симъ останавливается.

Варшава дня 31 Марта (12 Апрѣля) 1869 г.
Предсѣдательствующій въ Вотдѣленіи,
Помяновскій.

* * *

W wykonanie wyroku Sądu Kryminalnego Warszawskiego w dniu 17 i 18 Lutego (1 i 2 Marca) 1869 r. wydanego, podaje do powszechnej wiadomości, że obwieszczenie sądowe o zakwestjonowaniu w biegu listów likwidacyjnych na rs. 1,000: Nr. 10,769, i po rs. 500: N-ra 11,261, 11,262, 11,263, 11,264, 11,265, 11,266, 11,267, 11,268, opatrzonych zamieszczone, w Nr. 146 Dziennika Warszawskiego z dnia 5 (17) Lipca r. z. niniejszem odwołuje się.

Warszawa, d. 31 Marca (12 Kwiet.) 1869 r.
Prezydnjący w Wydziale, Pomianowski.

N D. 2497 *Prokurator Królewski przy Trybunale Cywilnym w Warszawie.*

Uwiadamiam kogo to dotyczyć może, że Józef Antoni Wernik Komornik przy Sądach Pokoju w Grójcach i Błoniu, decyzją Komisji Rządowej Sprawiedliwości z dnia 13 (25) Marca r. b. Nr. 13,949 od dalszego sprawowania tych obowiązków oddalony został.

Akta egzekucyjne jakie posiadał od niego odebrane i w Archiwum Sądu Pokoju w Grójcach do dalszego zarządzenia wraz ze spisem takowych złożone będą, po odbiór zatem onych strony interesowane do Podsędka rzeczonego Sądu zgłaszać się mogą.

Warszawa d. 21 Marca (2 Kwiet.) 1869 r.
1—1 Janczewski.

N. D. 2499. *Dyrekcja Dróg Zelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że pozostawione w ciągu kwartału 1-go r. b. w powozach i na stacjach dróg żelaznych rozmaite przedmioty, odebrane być mogą za udowodnieniem własności od Zawiadowcy Stacji Głównej Warszawa.

Wykaz tych przedmiotów może być przejrzany każdodziennie, w zwykłych godzinach biurowych, w Kancelarji Zawiadowcy Stacji: Warszawa, Skierniewice, Petrokow, Częstochowa, Sosnowice, Granica, Łowicz, Kutno, Włocławek i Aleksandrów.

Przedmioty do dnia 19 Września (1 Października) r. b. nie odebrane, stosownie do przepisów porządkowych dróg żelaznych, zostaną sprzedane przez publiczną licytację.

Warszawa d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1869 r.

N. D. 2387. *Zarząd Wód Mineralnych w Ciechocinku.*

Ma honor zawiadomić Szanowną publiczność, iż tutejszy *Zakład Kąpielowy*, otworzony zostanie na użytek kuracyjny w dniu 11 (23) Maja r. b.

Ciechocinek d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE

N. D. 2486. *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie*

Z powodu nastąpionej śmierci: 1. Motla Aurbach współwłaściciela dóbr Dworzeno i dóbr Putkowka z Okręgu Błońskiego; 2. Ignacego Abramowicza, wierzyciela sumy rs 2,550 na dobrach Dembe Małe z Okręgu Siennickiego ubezpieczonej, otworzyły się spadki, do regulacji których wyznaczam termin na dzień 28 Października (9 Listopada) 1869 r. w Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Kuczyński.

N. D. 293 *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.*

Po śmierci: 1. Kajetana Morozewicza, wierzyciela sum: rsr. 3,382 kop. 78 pod Nr. 45 i rsr. 1,241 kop. 77½ pod Nr. 49 w dziale IV wykazu dóbr Jakubowice Konińskie w Powiecie Lubartowskim Gubernji Lubelskiej położonych, ubezpieczonych. 2. Tekli Blesch właścicielce nieruchomości w Lublinie Nrem hyp. 33 oznaczonej. 3. Henryku Brejningu, wierzycielu sum: rubli 1,601 kop. 25 i rubli 200 w dziale IV pod Nr. 11 wykazu nieruchomości w Lublinie, numerem hypotecznym 152 oznaczonej, ubezpieczonych. 4. Samsonie Szeinfeld, wierzycielu sumy rsr. 135 i sumy rsr. 502 kop. 10, w dziale IV pod Nr. 12 i 16 wykazu dóbr Podlodów części C. D. w Powiecie Tomaszowskim Gubernji Lubelskiej, sposobem ostrzeżenia wpisanych. 5. Lai Icie Zonenszein, wierzycielce sumy rsr. 22 kop. 50, z większej sumy rsr. 90, w dziale IV wykazu pod Nr. 7, nieruchomości w Lublinie N-rem hypotecznym 450 oznaczonej, ubezpieczonej, otworzyły się spadki, do uregulowania których, termin na dzień 12 (24) Lipca 1869 r. w Kancelarji Podpisanego Rejenta wyznaczonym zostaje.

Lublin d. 31 Grudnia (12 Stycznia) 1868/9 r.
Leon Ciświcki.

N. D. 2506. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.*

Po zmarłej Apolonji ze Straszewiczów Piaseckiej, wierzycielce sumy rs 17,910, resztującej z większej sumy rs. 31,610, na dobrach Papkowice Przedkościelne hypotekowanej, otworzył się spadek, do regulacji którego termin na dzień 18 (30) Października 1869 r. w Kancelarji mej wyznaczony został.

Lublin d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r.
Walery Głowacki.

N. D 2512. *Pisarz Sądu Pokoju w Nowo-Radomsku.*

Po śmierci Ignacego i Anieli z Rozenbaumów małżonkach Ujejskich właścicielach nieruchomości w mieście Nowo-Radomsku pod Nr. 216 przy ulicy Nowej czyli Żabiej położonej, otworzył się spadek, do uregulowania którego, termin prekluzyjny na dzień 18 (30) Października r. b. w Kancelarji Sądu wyznaczam.

Nowo-Radomsk d. 29 Marca (10 Kwiet.) 1869 r.
Chyczewski.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 2535.

Znakomity obrót kupna i sprzedaży **Papierów Procentowych** w moich **Kantorach**, daje mi możność kontentowania się małym zyskiem, mając li tylko na względzie wygodę i zaufanie Szanownej Publiczności.

Kantory moje zaopatrywane są ciągle we wszelkie i najwięcej poszukiwane papiery publiczne i monety zagraniczne, które kupuję i sprzedaję po kursie giełdowym, a mianowicie:

Listy Zastawne I Serji. | **Obligi Skarbowe.**
Listy Zastawne II Serji. | **Bilety** procentowe Stieglitza.
Listy Likwidacyjne. | **Metaliki.**
Bilety Banku Państwa Rosyjs.

Akcje i Obligacje wszelkich dróg żelaznych krajowych i Cesarstwa Rosyjskiego.
Kupony papierów publicznych, płatne za granicą.
Wszelkie papiery procentowe, które są notowane na kurscetlu Giełdy Petersburgskiej, Berlińskiej, Wiedeńskiej i Paryzkiej.
Talary, Franki, Napoleondory, Dukaty holenderskie i austrjackie, Imperjały, Guldeny austrjackie, Ruble srebrne, Livry, Sterlingi.
Pożyczki Premjowe Rosyjskie tak I jak II Emisji.

Te ostatnie nawet dla dogodności kupujących, rozkładam na miesięczne raty.

W rozwinięciu zaś interesu Bankierskiego, zawiązałem stosunki handlowe z najznaczniejszymi Bankierami stolic Europy, a między innemi:

J. E. Günzburg w Petersburgu, | **Michał Kaskel** w Dreznie,
Bracia Rothschild w Paryżu, | **Eichborn et Comp.** w Wrocławiu,
M. S. Rothschild w Wiedniu, | **Antoni Hölzel** w Krakowie,
Bank Dyskontowy w Berlinie, | **Brugmann Syn** w Bruxelli.

I na każde zażądanie wystawiam na powyższe **Domy Handl owe Akredytywy i Weksle płatne**, za okazaniem lub terminowe.

W nadziei zatem, że jak dotąd i dalej zaszczycony będę zaufaniem, które za podstawę mojej Firmy uważać nie przestanę, mam zaszczyt polecić się Szanownej Publiczności.

MAURYCY NELKEN.
Kupiec 1-ej Gildji i Główny Kolektor Loterji Król. Polsk.
na Krak.-Przedm. i przy ulicy Nowy-Swiat.
1—4

N. D. 2477. Niżej podpisany wydał **Szmulowi Silberkasten** stempel na kop. 15 z podpisem in blanco, z którego tenże właściwie niezużytkował i jak twierdzi, takowy **zagubił**, ażeby w przyszłości jakaś fałszywa pretensja się nie okazała, **ostrzegam** przeto, aby nikt rewersu na mnie na podobnym stemplu wystawionego nie **nabywał**, gdyż żadnych rewersów na stemplach nie wystawiałem i wystawiać nie będę, a nawet tenże Silberkasten piśmiennie pod dniem 10 Kwietnia 1869 r. przed Komisarzem Policji Cyrkułu 7 zeznał, że stempel powyższy zagubił, i że niema do mnie żadnej pretensji.

Warszawa d. 14 Kwietnia 1869 r.
2—3—4141 Wincenty Moczyński.

N. D. 2504.

Pszczolnictwo.

Ktoby sobie życzył wykwalifikować praktycznego **pasiecznika** podług metody **Dzierżona** (lepiej czytać umiejącego), którybyby mógł być przy robieniu ulów, następnie wszelkich rojów sztucznych (ablegrów), zechce się zgłosić do podpisanego przed 1 Maja r. b.

ks. Paweł Niziński,
Proboszcz w Niegowonicach p. Zawiercie.
1—4197

N. D. 1832. W dniu 13 (25) Lutego r. b. **zagubiono Dowód Zastawu** Banku Polskiego za Nr. 848 na dwie akcje D. Ż. W. Wiedeńskiej, **po rsr. 100,** na rzecz **Julji Raciborskiej,** o co upraszam łaskawego znalazcę o złożenie w Redakcji Dziennika Warszawskiego

3—3—1869 **J. Raciborska.**

N. D. 2372. **500 Owiec** młodych, rasy poprawnej, **jest do zbycia** w dobrach **Panki,** odległych dwie mile od miasta Częstochowa. Widzieć je można w każdym czasie na miejscu. 3—3

N. D. 2335.

LIST ZE SOLA WEKSLEM

Na rubli srebrem 266 kop. 70, przez Rozalję Markiewicz w dniu 8 Stycznia r. b. na zlecenie domu handlowego C. Reuther et Com. wystawiony zaginął. Zastrzega się więc aby nikt takowego nie nabywał, ponieważ kto inny korzyści z niego nieodniesie. Upraszа się znalazcę o oddanie go

do Handlu **D. L. Markiewicz**
3—3—3707 Sukcess. w Petrokowie.

N. D. 2191. Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Bilety Lombardowe** wydane za Nr. 18,737 na rsr. 15, 29,099 na rsr. 50, przypadkowo zaginęły.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 16 Kwietnia r. 1869 to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onych w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji

3—3—3428

DODATEK.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. 2200. *Калишское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа, послѣдовавшаго 23 Апрѣля (5 Мая) 1850 г., Калишское Губернское Правленіе симъ вызываетъ бѣжавшаго въ 1868 году, жителя г. Калиша Пейсаха Янкеліовича, чтобы онъ не позже 6 недѣль со времени припечатанія настоящаго вызова, явился въ ближайшее Уѣздное Управленіе; при чемъ присовокупляется, что неявка упомянутаго Янкеліовича въ шести недѣльный срокъ, будетъ считаться доказательствомъ ненахожденія его въ краѣ.

Г. Калишъ, д. 19 Марта 1869 года.

1—1 и. д. Дѣлопроизводителя, (. . . . .)

N. D. 2472. *Главное Общество Россійскихъ Желѣзныхъ Дорогъ.*

Совѣтъ Управленія Главнаго Общества Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ приглашаетъ Гг. Акціонеровъ Главнаго Общества въ Общее Собраніе обыкновенное и чрезвычайное, имѣющее быть въ четвергъ 15 (27) Мая с. г. въ 1 ч. по полудни въ С.-Петербургѣ, въ томъ мѣстѣ, которое означено будетъ на билетахъ для входа въ собраніе.

По Уставу 3 Ноября 1861 г., общее собраніе составляется изъ акціонеровъ имѣющихъ не менѣе 40 акцій.

Никто не можетъ заступить мѣсто акціонера, если онъ самъ не членъ общаго собранія и не имѣетъ на сей предметъ надлежащаго уполномочья.

Акціонеры, для полученія права присутствовать въ общемъ Собраніи, обязаны представить акціи свои или же свидѣтельства о депозитѣ принадлежащихъ имъ акцій въ Государственномъ Банкѣ или въ другихъ Государственныхъ учрежденіяхъ или присутственныхъ мѣстахъ до 5 (17) Мая включительно.

въ С. Петербургѣ въ Правленіе Общества.

въ Парижѣ въ Контору Общества Движимаго Кредита.

въ Лондонѣ въ Контору Братьевъ Берингъ и К°.

въ Амстердамѣ въ Контору Гг. Гопе и К°.

въ Берлинѣ въ Контору Мендельсонъ и К°.

Г. Акціонеры жительствующіе въ Москвѣ и желающіе участвовать въ собраніи, могутъ, для избѣжанія перевозки своихъ акцій въ Петербургъ, внести оныя въ Московскую Контору Государственнаго Банка, и представить въ Правленіе Общества депозитные свидѣтельства.

Дивидендныя акціи, выданныя взамѣнъ вышедшихъ въ тиражъ, также даютъ право на присутствованіе въ собраніи, наравнѣ съ акціями непогашенными.

Всякому акціонеру, представившему на этотъ предметъ акціи свои, выдается билетъ для входа въ общее собраніе; билетъ этотъ имянной и выдается на одно лице, съ означеніемъ количества представленныхъ акцій.

На основаніи § 48 Устава, каждыя 40 акцій даютъ право на одинъ голосъ; никто изъ акціонеровъ не можетъ, какъ по собственнымъ акціямъ, такъ и по акціямъ довѣреннымъ ему отъ другихъ акціонеровъ, соединять въ своемъ лицѣ болѣе 10 голосовъ.

Билетъ для входа въ общее собраніе можетъ быть переданъ, по надписи на немъ, и другому лицу, участвующему въ собраніи, но согласно § 48 Устава, какъ выше сказано, никто изъ акціонеровъ не можетъ соединять въ своемъ лицѣ болѣе 10 часовъ.

Общему собранію, въ качествѣ собранія обыкновеннаго, ежегоднаго, будетъ представленъ отчетъ Совѣта Управленія о всѣхъ дѣйствіяхъ Общества, о положеніи его предпріятія и о приходѣ и расходѣ суммъ за 1868 годъ.

Въ качествѣ собранія чрезвычайнаго, ему представленъ будетъ проэктъ положенія объ утраченныхъ, похищенныхъ или истребленныхъ купонахъ, акціяхъ и облигаціяхъ имянныхъ и безъимянныхъ, въ дополненіе § 54 Устава.

Собраніе должно посему имѣть составъ опредѣленный въ § 40 Устава (*).

Гг. Акціонеры, желающіе предварительно ознакомиться съ упомянутымъ проэктомъ, могутъ, при представленіи въ Управленіе Общества въ С. Петербургѣ, акцій для присутствованія въ собраніи, получить отлитографированные экземпляры проэкта.

Въ заключеніе Совѣтъ покорнѣйше проситъ Гг. Акціонеровъ, которые желали бы сдѣлать какія либо, для пользы компаніи, предложенія, представить таковыя въ Совѣтъ, на основаніи ст. 2183, части 1 Т. X. Св. Зак. Гражд., по крайней мѣрѣ за 15 дней до общаго собранія.

Денежный отчетъ вмѣстѣ съ книгами и другими документами, открыты будутъ, для предварительнаго разсмотрѣнія акціонеровъ съ 8 (20) Мая, ежедневно кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней отъ 2 до 5 ч. по полудни, въ Управленіи Общества помѣщающемся въ С.-Петербургѣ въ Большой Итальянской улицѣ, послѣ пассажа, въ домѣ N. 7.

(*) Въ § 40 Устава сказано: Для постановленія рѣшеній по займамъ, по дополненіямъ Устава или по измѣненіямъ онаго, въ общемъ собраніи должны быть представители по крайней мѣрѣ 1/10 части выпущенныхъ акцій, приговоры же постановляются большинствомъ 2/3 голосовъ, членовъ же въ собраніи должно быть не менѣе 40.

N. D. 2467. *Sąd Kryminalny w Warszawie.*

W zastosowaniu się do Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. i Postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 16 (28) Października 1856 r. wzywa:

1. Adolfa Krystyana 2-ch imion Thiele, subiekta handlowego z m. Łodzi który w 1859 roku mając lat 19 wydalił się za pasportem krajowym do Warszawy, a z tamtąd prawdopodobnie do Ameryki.

2. Aleksego Haraś lat 27 mającego, który po wydaniu go przez władze Pruskie w dniu 16 (28) Listopada 1864 r. i pozostawieniu pod dozorem Wójta Gminy Renkszawice Powiecie Wieluńskim, pobył tam kilka dni i znowu prawdopodobnie do Pruss powrócił.

3. Stanisława Franciszka 2-ch imion syna Sebastjana Krzemińskiego lat 32 mającego b. Referenta Słupeckiego Powiatowego Zarządu, który uzyskawszy kartę legalną od Naczelnika Powiatu dnia 11 Lutego 1868 r. do m. Poznania wyjechał

Iżby dwaj pierwsi jako niewiadomi z pobytu w przeciągu (6) sześciu miesięcy po daty tu w przeciągu roku jednego, zaś ostatni wydrukowania niniejszego wezwania po raz 3-ci w Dzienniku Warszawskim powrócili do kraju; o powrocie swym osobiście, lub za pośrednictwem najbliższej Władzy Policyjnej donieśli wzywającemu Sądowi, albo w przeciągu tegoż czasu nadesłali dowody celem usprawiedliwienia przyczyn, dla których na pierwsze wezwanie władz tutejszych przez gazety nie stawili się.

Nakoniec Sąd Kryminalny ostrzega wezwanych, że w razie niestawienia się na termin, ulegną karze przewidzianej art. 340, 341 K. K. to jest pozbawieniu wszelkich praw i bezpowrotnemu z Obrębu Cesarstwa i Królestwa wygnaniu, jeżeliby zaś powrócili po wyroku Sądu skazującym ich na powyższą karę, zesłaniu na osiedlenie w Syberji.

Warszawa d. 20 Marca (1 Kwietnia) 1869 r.

Prezes, Bielski.

1—3 Podpisarz, Rębalski.

N. D. 2183. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 30-го Января с. г. поступило въ оный прошеніе Инженеръ Технолога Каупе о выдачѣ иностранцу Смиту 10 лѣтней привилегіи на новое устройство осей и смазной коробки для подвижнаго состава желѣзныхъ дорогъ.

1—3 Г. Варшава, 15 Марта 1869 года.

N. D. 2184. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 14 Февраля сего года поступило въ оный прошеніе Механика Христіана Буффе о выдачѣ ему 10 лѣтней привилегіи на новую систему буксированія судовъ.

1—3 Г. Варшава, 15 Марта 1869 года.

N. D. 2185. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 8-го Февраля сего года, поступило въ оный прошеніе Г. Матье о выдачѣ иностранцу Шампонуа 3-лѣтней привилегіи на усовершенствованія въ снарядахъ и способахъ, служащихъ для извлеченія и очищенія свекловичныхъ соковъ.

1—3 Г. Варшава, 15 Марта 1869 года.

N. D. 2186. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 25-го Февраля сего года, поступило въ оный прошеніе Купчихи Амаліи Пиццо о выдачѣ ей и Статскому Совѣтнику Жиры 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованный толчильный аппаратъ для приготовленія писчебумажной массы.

1—3 Г. Варшава, 15 Марта 1869 года.

N. D. 2187. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI), объявляетъ, что 12 Февраля сего года поступило въ оный прошеніе Дворянина Барановскаго о выдачѣ ему и Полковнику Асташеву 3-лѣтней привилегіи на скорострѣльное ружье.

1—3 Г. Варшава, 15 Марта 1869 года.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 2513. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.*

Po Antoninie z Sielskich Ostrowskiej wierzycielce summy 8,100 rs. na dobrach Grudzyny w Okręgu Andrejewskim Guberuji Kieleckiej leżących hypotecznie w dziale IV pod Nr. 16 intabulowanej; 2. Mordce Wrocławskim wierzycielu summy 1,125 rs. na dobrach Ludynia z Okręgu Kieleckiego w dziale IV wykazu hypotecznego ad N. 45 ubezpieczonej, na sadysfakcyą której złożoną jest do depozytu Banku Polskiego suma rsr. 1,150 Listami Likwidacyjnemi z 13 kuponami; 3. Janie i Agnieszce z Wypiórkiewiczów Wróblewskich małżonkach, Łukaszu Wróblewskim, Walentym i Salomei z Sieczkowskich Wróblewskich małżonkach, Joannie Wróblewskiej współwłaścicielach Nieruchomości w Kielcach pod N. 232 hypotecznym exystującej, otworzyły się spadki, do których regulacji przed podpisanym Rejentem w Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach odbyć się mającej, termin prekluzyjny na dzień 29 Września (11 Października) 1869 roku został zakreślonym.

Kielce d. 22 Marca (3 Kwietnia) 1869 r.

Adam Szczepanowski.

N. D. 2514. *Pisarz Sądu Pokoju w Solcu.*

Z powodu nastąpionej śmierci w dniu 7 Lutego 1848 r. Stanisława Grębowskiego, właściciela domu murowanego wraz z zabudowaniami w mieście Solcu N-rami 59 i 14 oznaczonego, oraz właściciela gruntów, łąk i ogrodów w ograniczeniu tegoż miasta leżących, otworzył się spadek, do uregulowania którego, termin na d. 7 (19) Października 1869 r. pod prekluzną wyznaczam.

Solec d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r.

Wierzbicki.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 2489. *Bank Polski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 11 (23) Kwietnia r. b. o godzinie 12 w południe, w sali posiedzeń Banku Polskiego, odbywać się będzie publiczna in minus licytacja, za dopełnienie reperacji schodów żelaznych uszkodzonych, w nowym pawilonie gmachu Banku, życzący sobie podjąć się takowej roboty, zechcą złożyć w terminie jak wyżej, na ręce JW. Prezesa Banku opieczętowane deklaracje, w których wyraźnie wyrażą cyfrę za jaką będą w stanie podjąć się takowej roboty; do deklaracji dołączony być winien kwit kasy Banku, na złożone vadium w ilości rs. 40. Bliższe warunki przejrzane być mogą codziennie w kancelarji Banku.

Warszawa dnia 2 Kwietnia 1869 r.

Vice-Prezes,
Rzeczywisty Radca Stanu, Roguski.
Naczelnik Kancelarji,
1—1 Radca Dworu, Makulec.

N. D. 2320. *Финансовое Управленіе въ Царствѣ Польскомъ.*

Горный Департаментъ объявляетъ, что на поставку въ текущемъ году разныхъ желѣзныхъ, стальныхъ и мѣдныхъ издѣлій въ Восточный Окружный и Бѣлогонскій магазины, стоимостью около 4,360 р., будутъ производиться въ присутствіи Горнаго Департамента въ Варшавѣ 25 Апрѣля (7 Мая) 1869 г. въ часъ по полудни, торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій.

Желающій участвовать въ торгахъ, обязанъ представить въ видѣ залога 436 руб. и на торговыя издержки 25 руб. въ специальную касу главнаго склада желѣза въ Варшавѣ или другую казенную кассу.

Объявленія должны быть писаны на гербовой бумагѣ 75 коп. достоинства, на русскомъ и польскомъ языкахъ и поданы въ Горный Департаментъ до начатія торговъ, по слѣдующей формѣ:

„Вслѣдствіе объявленія Горнаго Департамента отъ 27 Марта с. г. за № 818, заявляю настоящимъ, что я обязываюсь въ теченіи 1869 года поставлять въ окружный магазинъ Восточнаго Округа въ Сухедневѣ и Бѣлогонскій магазины, разныя металическія издѣлія, уступая на цѣнахъ предъявленныхъ къ торгамъ N. % (написать процентъ прописью и цифрою) подчиняясь всѣмъ обязательствамъ въ торговыхъ условіяхъ оговореннымъ, для меня понятнымъ и въ доказательство мною подписаннымъ.

При чемъ прилагаю квитанцію N. касы на представленные въ залогъ 436 руб. и на торговыя издержки 25 руб., которые въ случаѣ неоставленія за мною торга, желаю получить обратно, самъ или посредствомъ довѣреннаго къ тому лица

Въ случаѣ же если торги останутся за мною, то желаю, дабы контрактъ былъ заключенъ (написать гдѣ именн, т. е. въ Горномъ ли Департаментѣ или же въ Управленіи Восточнаго Округа въ Сухедневѣ.)

Постоянное мѣсто моего пребыванія въ N. въ близи почтовой станціи N. (если же въ Варшавѣ, то изложить при какой улицѣ и № дома.)

Писалъ въ N. N. мѣсяца и N. дня 1869 г.
(подписать четко имя и фамилію.)”

Объявленія эти должны быть въ конвертахъ запечатанныхъ сургучемъ, съ слѣдующимъ адресомъ:

„Въ Горный Департаментъ, объявленіе на поставку металическихъ издѣлій въ Восточный Окружный и Бѣлогонскій Магазины.”

Прочія условія можно видѣть въ канцеляріи Горнаго Департамента въ Варшавѣ и въ канцеляріи Начальника Восточнаго Горнаго Округа въ Сухедневѣ, ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Варшава дня 27 Марта 1869 года.

Завѣдывающій Департаментомъ,
Антиповъ.
Начальникъ Секціи, Козарскій.
Правитель Канцеляріи, Бригевичъ.

* * *

Wydział Górnictwa obwieszcza, że na dostawę w roku bieżącym różnych żelaznych, stalowych i miedzianych wyrobów do magazynu Okręgu Wschodniego i magazynu Białogońskiego, wartości około rsr. 4,360, odbędzie się w biurze Wydziału Górnictwa w Warszawie dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1869 r. o godzinie 1 po południu licytacja za pośrednictwem deklaracji opieczętowanych.

Każdy życzący sobie przyjąć udział w tej licytacji, obowiązany złożyć do kasy specjalnej składu głównego żelaza w Warszawie, lub do innej skarbowej na kaucję rsr. 436 i na koszta licytacyjne rsr. 25.

Deklaracje mają być pisane na stemplu kop. 75 w ruskim i polskim języku i być podane Wydziałowi Górnictwa przed rozpoczęciem się licytacji podług następującego wzoru:

„W skutek ogłoszenia Wydziału Górnictwa z dnia 27 Marca r. b. Nr. 818, podaję niniejszą deklarację, iż zobowiązuję się w ciągu roku 1869, dostawić do magazynu Okręgu Wschodniego w Suchedniowie i do magazynu zakładu Białogon różne wyroby metalowe, odstępując od cen do licytacji podanych N. % procent (wypisać liczbą i literami) i poddając się wszelkim zastrzeżeniom i zobowiązaniom w warunkach licytacyjnych wymienionym, przemnie zrozumianym i w dowód na to podpisanym.

Kwit kasy N. na złożoną kaucję rsr 436 i na koszta licytacyjne rsr 25 przy niniejszem dołączam, które w razie nieutrzymania się na licytacji, sam lub przez umocowanego przez siebie odbiorę.

W razie utrzymania się na licytacji, życzę sobie, aby kontrakt ze mną spisany był w biurze (tu wymienić czy Wydziału Górnictwa lub Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego w Suchedniowie.)

Stałe moje zamieszkanie w N. najbliższej stacji pocztowej N. położone (a jeżeli w Warszawie, wymienić ulicę i Nr. domu.)

Pisałem w N. dnia miesiąca 1869 r.
(podpisać czytelnie imię i nazwisko.)”

Deklaracje te winny być w kopertach zapieczętowane lakiem i mieć adres:

„Do Wydziału Górnictwa deklaracja na dostawę wyrobów metalowych, dla Okręgu Wschodniego i Zakładu Białogon.”

Inne warunki mogą być przejrzane w Kancelarji Wydziału Górnictwa w Warszawie i w Kancelarji Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego w Suchedniowie każdodziennie z wyjątkiem dni świątecznych i galowych.

N. D. 2229. *Финансовое Управленіе въ Царствѣ Польскомъ.*

Горный Департаментъ объявляетъ, что въ присутствіи Горнаго Департамента въ Варшавѣ, будутъ производиться 11 (23) Апрѣля 1869 г. въ часъ по полудни, торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на поставку въ теченіи трехъ лѣтъ, то есть 1869, 1870 и 1871 годахъ строеваго дерева изъ частныхъ лѣсовъ на каменно угольныя копи Ксаверій, Цѣшковскій, Лабенцкій, Новой, Реденъ, Шумавъ и Геронимъ, въ Западномъ Горномъ Округѣ, а и-

менно: на поставку въ течеціи каждаго года.

1. 2500 штукъ дерева, 10″ въ діам. 45′ длин. отъ 2 р. 35 к. за штуку.

2. 5000 штукъ дерева $9\frac{1}{2}$″ въ діам. 45′ длин. отъ 2 р. 14 к. за штуку.

3. 2000 штукъ дерева, 9″ въ діам. 45′ длин. отъ 2 р. за штуку.

4. 3000 штукъ дерева, $8\frac{1}{2}$″ въ діам. 45′ длин. отъ 1 р. 90 к. за штуку.

5. 250 штукъ стропилъ, 8″ въ діам. 37′ длин. отъ 1 р. 10 за штуку.

6. 250 штукъ стропилъ, 7″ въ діам. 37′ длин. отъ 95 коп. за штуку.

Желающій участвовать въ торгахъ, обязанъ представить въ спецiальную кассу главнаго склада желѣза въ Варшавѣ или другую казенную на залогъ 2,700 руб. и на торговыя издержки 40 р.

Объявленія должны быть писаны на гербовой бумагѣ 75 коп. достоинства, на русскомъ и польскомъ языкахъ и поданы въ Горный Департаментъ до начатія торговъ по слѣдующей формѣ:

„Вслѣдствіе объявленія Горнаго Департамента отъ 22 Марта с. г. за № 418 заявляю настоящимъ, что обязываюсь въ теченіи 3 лѣтъ, то есть 1869, 1870 и 1871 годахъ поставлять строевое дерево изъ частныхъ лѣсовъ, на каменно угольныя копи въ Западномъ Горномъ Округѣ уступая на цѣнахъ предъявленныхъ къ торгамъ № % (написать процентъ прописью и цифрою), подчиняясь всѣмъ обязательствамъ въ торговыхъ условіяхъ оговореннымъ и въ доказательство мною подписаннымъ.

При чемъ прилагаю квитанцію N. кассы, на представленное въ залогъ 2,700 р. и на торговыя издержки 40 руб. которые въ случаѣ неоставленія за мною торга, желаю получить обратно самъ или посредствомъ довѣреннаго къ тому лица.

Въ случаѣ же если торги останутся за мною, то желаю, дабы контрактъ былъ заключенъ (назначить гдѣ именно, т. е. въ Горномъ ли Департаментѣ, или же въ Управленіи Начальника Западнаго Горнаго Округа).

Постоянное мѣсто моего пребыванія въ N. вблизи почтовой станціи N. (если же въ Варшавѣ, то изложить при какой улицѣ и № дома.

Писалъ въ N. дня и мѣсяца N. 1869 года. (подписать четко имя, отество и фамилію)"

Объявленія эти должны быть въ конвертахъ запечатанныхъ сургучемъ, съ слѣдующимъ адресомъ:

„Въ Горный Департаментъ объявленіе на поставку строеваго дерева на каменно угольныя копи".

Прочія условія можно видѣть въ Канцеляріи Горнаго Департамента въ Варшавѣ и въ Канцеляріи Начальника Западнаго Горнаго Округа въ Домбровѣ, ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Варшава дня 22 Марта 1869 года.

Завѣдывающій Горнымъ Департаментомъ, Антиповъ.

Начальникъ Секціи, Козарскій.

Правитель Канцеляріи, Бригевизъ.

* * *

Wydział Górnictwa obwieszcza, że w biurze Wydziału Górnictwa w Warszawie, odbędzie się licytacja w dniu 11 (23) Kwietnia 1869 r. o godzinie 1 po południu za pośrednictwem opieczętowanych deklaracji, na dostawę w ciągu trzech lat, to jest 1869, 1870 i 1871 r. drzewa budowlanego z prywatnych lasów do kopalń węglowych Ksawery, Czeszkowski, Łabęcki, Nowej, Reden, Szuman i Hieronim, w Okręgu Górniczym Zachodnim położonych, a mianowicie: na dostawę w ciągu każdego roku.

1. 2500 sztuk drzewa 10″ średnicy, 45′ długości, od ceny rsr. 2 kop. 35 za sztukę.

2. 5000 sztuk drzewa $9\frac{1}{2}$″ średnicy, 45′ długości, od rsr. 2 kop. 14 za sztukę.

3. 2000 sztuk drzewa 9″ średnicy, 45′ długości, od rsr. 2 za sztukę.

4. 3000 sztuk drzewa $8\frac{1}{2}$″ średnicy, 45′ długości, od rsr. 1 kop. 90 za sztukę.

5. 250 sztuk krokwi 8″ średnicy, 37′ długości, od rsr. 1 kop. 10 za sztukę.

6. 250 sztuk krokwi 7″ cali średnicy, 37′ długości, od kop. 95 za sztukę.

Pragnący uczestniczyć w licytacji, obowiązany złożyć do kasy specjalnej składu głównego żelaza w Warszawie, lub innej skarbowej na kaucję rsr. 2,700 i na koszta licytacyjne rsr. 40.

Deklaracje mają być pisane na papierze stemplowym ceny kop. 75, w ruskim i polskim języku i podane do Wydziału Górnictwa przed rozpoczęciem się licytacji podług następującego wzoru.

„Wskutek ogłoszenia Wydziału Górnictwa z dnia 22 Marca 1869 r. Nr. 418, deklaruję się niniejszem, że w ciągu 3 lat 1869, 1870 i 1871, zobowiązuję się dostawić drzewo budowlane z lasów prywatnych do kopalń węglowych w Okręgu Zachodnim, odstępując od cen do licytacji podanych N. % (wypisać odstąpiony procent liczbą i literami), poddając się wszystkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, przezemnie zrozumianym i podpisanym.

Przy czem dołączam kwit kasy N. na złożoną kaucję rsr. 2,700 i na koszta licytacyjne rsr 40, które w razie nieutrzymania się na licytacji, życzę sobie odebrać sam lub przez umocowanego przez siebie pełnomocnika

W razie zaś utrzymania się na licytacji, życzeniem mojem jest, aby kontrakt ze mną zawarty został (tu wymienić czy w Wydziale Górnictwa, czy też w biurze Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego.)

Miejsce stałego mego zamieszkania w N. najbliżej stacji pocztowej N. (a jeżeli w Warszawie, wymienić ulicę i Nr. domu).

Pisałem w N. dnia miesiąca 1869 roku.

(podpisać czytelnie imie i nazwisko)

Deklaracje te winny być w kopertach zapieczętowane lakiem i mieć adres:

„Do wydziału Górnictwa deklaracja na dostawę drzewa budowlanego do kopalń węglowych."

Inne warunki są do przejrzenia w biurze Wydziału Górnictwa w Warszawie i w biurze Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego w Dąbrowie każdodziennie z wyjątkiem świąt i dni galowych.

N. D. *2533. Варшавское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляется, что 25 Апрѣля с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться въ Варшавскомъ Губернскомъ Правленіи изустные торги, съ пониженіемъ, на поставку 8,596 арш. $6\frac{8}{100}$ вер. пачеснаго холста, на постройку бѣлья для арестантовъ содержащихся въ Варшавскихъ тюрьмахъ, каковые предложено начать отъ 18 коп. за одинъ аршинъ.

Желающіе принять поставку, обязаны представить въ Губернское Правленіе къ торгамъ въ залогъ монетою, кредитными билетами, или Государственными кредитными бумагами принимаемыми въ залоги при казенныхъ подрядахъ, сими послѣдними считая по курсу 150 руб сер.

Торговыя кондиціи будутъ предъявляемы желающимъ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, въ присутственное время въ пріемномъ залѣ Губернскаго Правленія.

Г. Варшава, дня 2 Апрѣля 1869 года.

Вице-Губернаторъ, Даниловъ.

Совѣтникъ, Пухальскій.

Старшій Дѣлопроизводитель,

1—1 Яновскій.

N. D. *2170. Варшавское Губернское Правленіе.*

Отъ Варшавскаго Губернскаго Правленія симъ объявляется, что Фелиціанъ Шелискій, постоянный житель Сохачевскаго Уѣзда, Гмины Ходаново, дер. Гавловъ, желаетъ получить эмиграціонный паспортъ въ Галицію, Австрійской Имперіи.

Вслѣдствіе чего лица имѣющія законныя претензіи къ упомянутому Шелискому въ теченіи трехъ недѣль, считая со дня настоящаго объявленія благоволятъ заявить о таковыхъ претензіяхъ Губернскому Правленію, ибо по истеченіи сего времени о выдачѣ ему паспорта, будетъ сдѣлано представленіе по принадлежности.

Г. Варшава, д. 13 Марта 1869 года.

3—3 Совѣтникъ, Пухальскій.

N. D. 2379. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Отъ Варшавскаго Губернскаго Правленія объявляется, что въ присутствіи онаго, на Медовой улицѣ, 9 (21) Апрѣля сего года въ 12 часовъ дня, будутъ производиться изустные торги на отдачу въ арендное содержаніе кирпичнаго завода въ Бураковѣ, Варшавскаго Уѣзда, срокомъ съ 19 Сентября (1 Октября) 1868 по 19 19 Сентября (1 Октября) 1869 года, начиная отъ суммы 2,227 рублей.

Желающіе участвовать на торгахъ обязаны представить квитанцію казначейства или Банка, на внесенный залогъ, равняющійся четвертой части назначенной къ торгамъ суммы.

Торговыя условія предъявляемы будутъ желающимъ въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ ежедневно до 3 часовъ полудни, кромѣ праздничныхъ дней.

* * *

Rząd Gubernjalny Warszawski, podaje do powszechnej wiadomości, że w biurze Rządu przy ulicy Miodowej, w dniu 9 (21) Kwietnia) r. b. o godzinie 12 z rana, odbędzie się głośna in plus licytacja na wydzierżawienie z d. 19 Września (1 Października) 1868 r. do 19 Września (1 Października) 1869 r. cegielni w Burakowie, w Powiecie Warszawskim położonej, poczynając od sumy rs. 2,227.

Mający zamiar przystąpić do licytacji winien złożyć kwit kasy, lub Banku, na złożone vadium, wyrównywające czwartej części sumy dzierżawnej.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w godzinach służbowych w wydziale dóbr Rządu Gubernjalnego codziennie, wyjąwszy dni świąteczne.

Г. Варшава, 29 Марта 1869 года.

2—3 Асесоръ, Добошинскій.

N. D. *2517. Kancelarja Okręgu Naukowego Warszawskiego.*

Podaję niniejszem do wiadomości, że na wyrestaurowanie gmachu gimnazjum męzkiego w Radomiu, odbywać się będzie w dniu 28 Kwietnia (10 Maja) r. b. w kancelarji Okręgu Naukowego in minus licytacja przez opieczętowane deklaracje.

Anszlagiem na powyższą restaurację oznaczona jest suma do 9,000 rubli.

Deklaracje do tej entrepryzy przedstawiane być mają w kancelarji Okręgu w dniu wyżej oznaczonym do godziny 2 z południa; po upływie tego czasu żadne deklaracje przyjęte nie będą.

Anszlag, plany i warunki licytacyjne powyższych robót, przejrzane być mogą każdego dnia w kancelajri Okręgu w godzinach biurowych.

Deklaracje winny być pisane na papierze stemplowym ceny kop. 75 podług wzoru poniżej zamieszczonego napisane zaś w innej formie lub pomazane, albo poskrobane przyjętemi nie będą.

Do deklaracji powinno być dołączone vadium w ilości rubli srebrem tysiąc (1,000) a to w gotowiznie lub w papierach publicznych podług kursu lub wartości oddzielnemi rozporządzeniami oznaczonych, albo nakoniec złożony być winien kwit Kasy Rządowej przekonywający o wniesieniu do tej entrepryzy vadium w powyższej ilości.

W godzinie wyżej oznaczonej nastąpi otwarcie przyjętych deklaracji, w skutku czego konkurent odstępujący najkorzystniejszy procent dla skarbu uznany będzie za utrzymującego się przy entrepryzie.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia przez Kancelarją Okręgu Naukowego Warszawskiego z dnia r b. w Nr. Dziennika Warszawskiego zamieszczonego, podaję niniejszą Deklarację, którą zobowiązuję się uskutecznić restaurację gmachu gimnazjum męzkiego w Radomiu, odstępując od sumy anszlagowej obliczonej na rs. 9,000 procent (wypisać wyraźnie liczbą i literami ilość odstąpionego procentu od sta) poddając się wszelkim zobowiązaniom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które dokładnie mi są wiadome i przezemnie podpisane.

Kwit kasy na złożone vadium lub vadium w gotowiznie, albo w papierach publicznych (wymienić ich nazwę) załączam.

Stałe moje zamieszkanie pod Nr. przy ulicy

Pisałem w dnia 1869 r.

Warszawa dnia 3 Kwietnia 1869 r.

p. o. Dyrektora Kancelarji, Michniewicz.

1—3 za Naczelnika Oddziału, Żaboklicki.

N. D. 2301. *Управленіе Варшавскими Императорскими Дворцами.*

25 Апрѣля (7 Мая) сего 1869 года въ Управленіи Варшавскими Императорскими Дворцами произведены будутъ торги (in minus) на покрытіе желѣзною жестью крыши, на имѣющейся построить новой оранжерей въ Лазенковскомъ паркѣ, а равно, на столярные работы вмѣстѣ съ состоящими въ совокупности съ оными слѣсарными.

Къ торгамъ, допущены будутъ только мастера, каждый по своей специяльности, которые по этому, обязаны представить законныя свидѣтельства о своемъ званіи, а равно, одобрительныя доказательства, что они занимались, или занимаются, производствомъ значительнѣйшихъ работъ, при казенныхъ зданіяхъ.

Торги будутъ произведены въ Дворцовомъ Управленіи въ Лазенкахъ, означеннаго выше числа, равно въ 11 часовъ утра, сперва, на покрытіе желѣзною жестью крыши, а потомъ, на столярные работы, посредствомъ опечатанныхъ декларацій на гербовой бумагѣ цѣною въ 30 к. (по ниже прописанной формѣ) и по вскрытіи оныхъ, изустно. Начнутся же оныя отъ суммъ по смѣтѣ, именно: покрытіе крыши отъ 3,930 руб. 96 к., а столярные работы отъ 3,058 р. $26\frac{1}{2}$ к.

Желающіе торговаться, обязаны представить залогъ въ наличныхъ деньгахъ, или процентными бумагами, равняющійся $\frac{1}{10}$ части смѣтной суммы, то есть, на покрытіе крыши, 393 рубля, а на столярные работы, 306 рублей.

Условія къ торгамъ, читать можна ежедневно, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней, въ Дворцовомъ Управленіи съ 9 часовъ утра до 3 по полудни.

Форма декларацiи.

Вслѣдствіе оповѣщенія Управленія Варшавскими Императорскими Дворцами отъ 26 Марта (7 Апрѣля) сего 1869 года за N. 174, симъ объявляю, что принимаю на себя подрядъ, покрытія желѣзною жестью крыши на имѣющейся строиться въ Лазенковскомъ паркѣ оранжерей (или столярные работы съ состоящими въ совокупности съ оными слѣсарными, при той же постройкѣ) уступая въ пользу казны, съ каждыхъ ста рублей, суммы по смѣтѣ на оныя работы (N.) процентовъ (процентъ писать цифрами и прописью), подвергаясь всѣмъ торговымъ условіямъ, которыя, какъ равно, приложенная къ онымъ смѣта, мною прочитаны и поняты.

Прописать число составленія деклараціи и мѣсто жительства, а также, подписать имя и фамилію.

Г. Варшава, 26 Мар. (7 Апрѣля) 1869 г.

Завѣдывающій Дворцами, Камергеръ Двора Его Величества, Мухановъ.

Его Помощникъ, Управляющій дѣлами Управленія, Статскій Совѣтникъ,

2—3 Квѣцинскій.

N. D. 2169. *Велюнское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что 15 Апрѣля с. г. въ 12 часовъ утра въ Управленіи Начальника Велюнскаго Уѣзда, имѣютъ быть произведены торги посредствомъ запечатанныхъ декларацій на постройку 10 верстъ шоссенной 2-го разряда дороги, отъ дер. Рудники до м. Прашки, на основаніи смѣты утвержденной Калишскимъ Губернскимъ Правленіемъ на сумму 19,670 р. с. $40\frac{1}{2}$ к. (кромѣ экстренныхъ издержекъ и на присмотръ за работами).

Деклараціи должны быть написаны по ниже показанной формѣ на гербовой бумагѣ 30 коп. достоинства, цифры же обозначены прописью.

Въ залогъ къ подряду слѣдуетъ приложить къ деклараціи 2,000 руб. с. наличными деньгами, или же на таковую же сумму квитанцію казначейства Деклараціи съ поправками и составленныя не по формѣ, равно какъ и присланныя по истеченіи срока назначеннаго для торговъ, приняты не будутъ.

Кромѣ того желающіе вступить въ торги, обязаны представить доказательство о совершеннолѣтіи и состоятельности. Торговыя кондиціи и смѣту можно видѣть въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно съ 8 до 12 часовъ утра и 3 до 6 часовъ вечера, исключая праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Велюнь, дня 15 Марта 1869 года.

Начальникъ Уѣзда, Маіоръ,

3—3 (. . . . . .).

Форма деклараціи.

Вслѣдствіе объявленія Велюнскаго Уѣзднаго Управленія отъ 14 Марта с. г. симъ объявляю, что N. ниже подписавшійся, обязываюсь произвести постройку 10 верстъ 2 разряда шосейной дороги, отъ дер. Рудники до мѣст. Прашки, согласно утвержденной смѣты за сумму N N. (прописью) подвергая себя всѣмъ заключеннымъ въ торговыхъ кондиціяхъ условіямъ, каковы мнѣ хорошо извѣстны. Квитанцію казначейства на 2,000 руб. внесенныхъ мною въ залогъ прилагаю за полученіемъ коего въ случаѣ не устройки явлюсь лично.

Постоянное жительство мое въ N. писалъ въ N) подписать четко имя и фамилію.

N. D. 2199. *Бендинское Уѣздное Управленіе.*

На основаніи предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 14 (26) Марта с. г. за N. 1320, объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 15 (27) Апрѣля с. г. въ 12 часовъ утра будетъ производиться въ ономъ торгъ (in minus) чрезъ опечатанныя объявленія на подрядъ постройки 3 колодцевъ въ г. Бендинѣ, начиная отъ суммы 1,081 р. $39\frac{1}{2}$ к. с. по утвержденной смѣтѣ. Лица желающіе приступить къ торгамъ должны явиться сами или прислать въ сіе Управленіе въ означенномъ срокѣ запечатанныя объявленія по ниже приложенной формѣ и къ нимъ приложить квитанцію о внесеніи въ которую либо изъ казенныхъ или городскихъ кассъ залога въ количествѣ 109 р. с. или представить таковый наличными деньгами торговыя же условія могутъ быть разсмотрѣны въ Уѣздномъ Управленіи во всякое-время.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Бендинскаго Уѣзднаго Управленія отъ 18 (30) Марта с. г. за N. 4713 симъ объявляю, что подрядъ отстройки трехъ колодцевъ въ г. Бендинѣ, обязываюсь исполнить по утвержденной смѣтѣ Петроковскимъ Губернсимъ Правленіемъ за сумму . . . р. с. . к. с. (написать прописью) подвергаясь всѣмъ обязательствамъ изложеннымъ въ торговыхъ условіяхъ, которые мнѣ извѣстны, квитанцію N. казначейства на внесенный залогъ (или наличныя деньги) въ количествѣ 109 р. с. прилагаю. Жительство мое въ N., писалъ въ N. дня N. года N.

(Здѣсь выписать имя и фамилію).

Г. Бендинъ, 19 (31) Марта 1869 г.

3—3 Начальникъ Уѣзда, (. . . . .).

N. D. 2198. *Управленіе Млавскаго Уѣзда.*

На основаніи предписанія Плоцкаго Губернскаго Правленія по Указу 11 Марта с. г. за N. 1221 состоявшагося, будутъ производиться въ присутствіи здѣшняго Уѣзднаго Управленія 10 (22) Апрѣля сего года въ 11 часовъ утра торги посредствомъ опечатанныхъ декларацій на отдачу съ подряда постройки мостовой въ Тыльно Длугой улицѣ въ г. Млавѣ на пространствѣ 131 погоннымъ саженей въ 3, 2 саженей ширины за сумму 774 руб. 46½ коп. опредѣленную утвержденнаго Губернскимъ Правленіемъ смѣтою. Желающій торговаться долженъ представить залогъ наличными деньгами въ количествѣ 77 руб. 45 коп. или свидѣтельство, котораго нибудь казначейства въ принятіи сказаннаго залога. Прочія же торговыя кондиціи могутъ быть прочтены въ здѣшнемъ Управленіи во всякое время за исключеніемъ праздниковъ, форма декларацiи прилагается, которыя только къ 11 часовъ утра будутъ принимаема.

Млава, Марта 19 дня 1869 года.

3—3 и. д. Начальника Уѣзда, (. . . . . .).

Форма декларацiи.

Вслѣдствіе объявленія Млавскаго Уѣзднаго Управленія отъ 14 (26) Марта за N. 1803, объявляю желаніе взять съ подряда постройку мостовой въ Тильно-Длугой улицѣ въ г. Млавѣ за сумму (означить количество цифрами и прописью) и обязываю это исполнить съ точнымъ приглашеніемъ къ установленнымъ для того кондиціямъ. Залогъ 77 руб. 45 коп. при симъ прилагаю (или же квитанцію того то казначейства, который въ случаѣ еслибы торги неостались за мною получу въ собственные руки) или прошу отослать въ такое то мѣсто.

Мѣсто моего жительства въ N.

Писано въ N. дня N. мца N. года.

Имя и фамилія.

N. D. 2080. *Управленіе Начальника Ленчицкаго Уѣзда.*

От Ленчицкаго Уѣзднаго Управленія объявляется, что въ присутствіи его 15 числа будущаго Апрѣля мца въ 12 часовъ утра, будутъ производиться торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ подрядъ перестройки шести мостовъ въ чертѣ города Ленчицы состоящихъ, начиная отъ исчисленной по смѣтѣ суммы 2,834 руб. 15 к. с. in minus.

Желающіе участвовать въ торгахъ могутъ разсматривать смѣту и условія въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно въ присутственные часы, а къ дню торговъ должны прислать объявленіе по формѣ у сего приложенной и внесть залога 283 руб. 50 к. с.

Форма объявленія или декларацiи.

Вслѣдствіе объявленія Ленчицкаго Уѣзднаго Управленія отъ . . . Марта 1869 года за N. . . . симъ обязываюсь взять въ подрядъ перестройку шести мостовъ въ чертѣ города Ленчицы состоящихъ за сумму (написать сумму прописью) подвергая себя условіямъ торговыхъ кондицій, которыя мнѣ вполнѣ извѣстны. Залогъ въ количествѣ 283 р. 50 к. с. при семъ прилагаю, а въ случаѣ если торги неостанутся за мною; я лично явлюсь за полученіемъ таковаго (или прошу отослать по почтѣ на мой счетъ въ N.).

Постоянное мое жительство NN. (подписать имя и фамилію).

Г. Ленчица, 11 Марта 1869 года.

Начальникъ Ленчицкаго Уѣзда,

2—3 Маіоръ, Грюнеръ.

N. D. 2108. *Серадзское Уѣздное Управленіе.*

Поставляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 10 (22) Апрѣля 1869 г. въ 11 часовъ утра будутъ производиться въ томъ же Управленіи изустные торги на продажу по Доминиканскаго имѣнія въ г. Сѣрадзѣ и селеніи Моницѣ, состоящее изъ земли пространствомъ 35 морговъ, 295 прентовъ отъ пониженной въ ¼ часть оцѣночной суммы 1,020 р. Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку означеннаго имѣнія должны представить залогъ 102 руб. равняющійся $^1/_{10}$ части суммы предложенной къ торгамъ. Кромѣ изустныхъ торговъ дозволяются торги посредствомъ запечатанныхъ пакетовъ, которые должны быть представлены до 11 часовъ дня вышеозначеннаго числа. Подробныя условія о торгахъ могутъ быть пересмотриваемы въ Уѣздномъ Управленіи

Г. Серадзъ, 6 (18) Марта 1869 года.

3—3 Начальникъ Уѣзда, (. . . . .).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія отъ 6 (18) Марта 1869 г. за N. 2664 симъ заявляю, что желаю купить по-Доминиканское имѣніе въ г. Сѣрадзѣ и сел. Моницѣ, Сѣрадзскаго Уѣзда за сумму NN. (здѣсь написать сумму цифрами и прописью) съ соблюденіемъ всѣхъ торговыхъ условій, предписанныхъ для настоящаго торга. На представленный временный залогъ въ суммѣ 102 руб. прилагаю квитанцію касы NN. каковый залогъ въ случаѣ если торги неостанутся за мною я желаю получить обратно лично (или прошу отослать по почтѣ на мой счетъ въ такое то мѣсто), мѣстопостояннаго жительства моего въ NN.

Объявленіе писанно въ NN.

Число, мѣсяцъ и годъ.

(Подписать имя и фамилію).

N. D. 2128. *Олькушское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляетъ для всеобщаго свѣдѣнія, что въ присутствіи его 8 (20) Апрѣля 1869 г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться (in minus) торги посредствомъ опечатанныхъ объявленій на производство работъ по перемощенію улицъ въ городѣ Вольбромѣ отъ смѣтной суммы 779 руб. 50½ коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны представить залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части смѣтной суммы т. е. 77 р. 95 к. и кромѣ того свидѣтельство мѣстной власти состоятельности.

Торговыя условія и смѣта, могутъ быть разсмотрѣны въ Уѣздномъ Управленіи во всякое время кромѣ торжественныхъ и праздничныхъ дней.

Форма Декляраціи.

Вслѣдствіе объявленія Олькушскаго Уѣзднаго Управленія отъ 12 Марта с. г. за № 2956, симъ обязываюсь взять въ подрядъ работы по перемощенію улицъ въ городѣ Вольбромѣ по извѣстнымъ мнѣ условіямъ за сумму (здѣсь выписать прописью).

Залогъ въ количествѣ 77 р. 95 к. или квитанцію N. N. казначейства или N. N. городской касы на взносъ таковой суммы при семъ представляю.

Постоянное мое жительство въ N. N. Писано мною мца и числа 1869 г.

Олькушъ дня 12 Марта 1869 года.

3—3 Дѣлопроизводитель. (. . . . .)

N. D. 2244. *Начальникъ Константиновскаго Уѣзда.*

Симъ объявляетъ, что 16 Апрѣля с. г. въ 10 часовъ утра въ Константиновскомъ Уѣздномъ Управленіи будутъ производиться торги (in minus) чрезъ запечатанныя декларацiи на отдачу съ подряда исполненіе работъ по постройкѣ жилаго дома, для Настоятеля Греко-Уніатскаго Прихода въ городѣ Лосицахъ за сумму 2,064 рубля 93½ к.; исчисленную смѣтою утвержденною Сѣдлецкимъ Губернскимъ Правленіемъ.

Желающіе принять участье въ аукціонѣ обязаны къ своемъ объявленіемъ приложить временный залогъ (vadium) равняющейся $^1/_{10}$ части торговой суммы т. е. 207 руб. наличными деньгами, или же квитанцію казначейства съ вноса въ оное означеннаго залога. Торговыя условія могутъ быть разсмотриваемы ежедневно отъ 8 часовъ утра до 7 часовъ полудни, кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней въ Уѣздномъ Управленіи.

Форма объявленія.

Я ниже подписавшійся обязываюсь взять въ подрядъ исполненіе работъ по постройкѣ жилаго дома для Священника въ городѣ Лосицахъ са сумму (количество обозначается прописью) и исполнить всѣ установленныя для торговъ условія. Временный залогъ въ количествѣ 207 руб. (или квитанцію съ вноса того же залога въ казначейство) у сего прилагаю.

Мѣсто жительства моего NN., число когда объявленіе писано. Подписать имя и фамилію.

Г. Яновъ, Марта 21 дня 1869 года.

за Начальника Уѣзда,

2—3 Помощникъ, (. . . . . .).

N. D. 2251. *Начальникъ Радинскаго Уѣзда.*

Сообщаетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи распоряженія Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія отъ 25 Января сего года за N. 734 будутъ производиться въ Радинскомъ Уѣздномъ Управленіи 22 Апрѣля (4 Мая) сего 1869 г. въ 12 часовъ утра, торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій на отдачу съ подряда починки въ г. Радинѣ Артилерійскаго сарая съ Цейхгаузомъ и конюшнею на постройку четырехъ будокъ для часовыхъ.

Торги начнутся отъ смѣтной суммы 1,107 р. 84 к., затѣмъ желающіе принять участіе въ торгахъ обязаны приложить къ своимъ объявленіямъ казначейскую квитанцію на внесенные въ залогъ деньги 110 руб 78½ коп. Объявленіе должно быть писано четко безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ по прилагаемой у сего формѣ, представленное же несвоевременно или съ отступленіемъ отъ формы не будетъ принято. Подробныя торговыя условія могутъ быть ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, разсматрываемы желающими въ Радинскомъ Уѣздномъ Управленіи.

Форма объявленія

Вслѣдствіе объявленія Радинскаго Уѣзднаго Управленія отъ 10 Марта сего 1869 года за N, даю сію подписку въ томъ, что обязуюсь произвести согласно утвержденнымъ Сѣдлецкимъ Губернскимъ Правленіемъ отъ 30 Сентября 1868 г смѣтамъ работы по починкѣ въ городѣ Радинѣ Артиллерійскаго сарая съ Цейхгаузомъ и конюшнею, и постройку четырехъ будокъ для часовыхъ за сумму (выписать прописью и цифрами) принимая на себя все условія предъявлены мнѣ до торговъ. Кассовую квитанцію Казначейства на весенный залогъ въ количествѣ 110 р. 78½ к. при семъ прилагаю съ тѣмъ, что въ случаѣ не признанія за мною торговъ деньги получу лично или прошу таковые отослать по почтѣ на мой счетъ въ N. мѣста постояннаго моего жительства. Писалъ въ N. числа и мѣсяца 1869 года (подписать имя и фамилію).

Г. Радинъ Марта 10 д. 1869 года.

2—3 Начальникъ Уѣзда, Капитанъ, Котовъ.

N. D. 2252. *Начальникъ Владиславовскаго Уѣзда.*

На основаніи Указа Сувалкскаго Губернскаго Правленія отъ 14 Марта с. г. за N. 1169 объявляется, что 25 Апрѣля (7 Мая) с. г. въ присутствіи Владиславовскаго Уѣзднаго Управленія будутъ производится въ пятый разъ торги на отдачу въ арендное содержаніе пропинаціоннаго дохода на крестьянскихъ земляхъ въ 173 деревняхъ отошедшихъ отъ частнаго имѣнія Зыпле на время съ 20 Августа (1 Сентября) 1868 г. по 1 (13) Января 1870 г. отъ пониженной на ⅔ части суммы то есть отъ 1,184 р. 80 к. въ годъ. Желающіе затѣмъ торговатся должны явиться въ срокѣ и мѣстѣ выше означенныхъ съ деньгами требуемыми для представленія залога ¼ часть предложенной къ торгамъ суммы.

Торговые условія ежедневно въ здѣшнемъ Управленіи можно разсмотрѣть, исключая табельныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Владиславовъ, 20 Марта 1869 г.

Начальникъ Владиславовскаго Уѣзда,

2—3 (. . . . . .).

N. D. 2286. *Влодавское Уѣздное Управленіе.*

Сообщая во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи предписанія Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія отъ 11 Марта 1869 г. за N. 1614 будутъ производиться въ Влодавскомъ Уѣздномъ Управленіи 28 Апрѣля 1869 г. въ 12 часовъ утра торги in minus гласное на отдачу съ подряда постройки мясныхъ рядовъ и скотобойни.

Торги начнутся отъ суммы 1,546 рублей 95½ к. сер. т. е. 972 руб. 1 коп., предназначено по смѣтѣ на постройку скотобойни и 574 руб. 94½ к. с. на постройку мясныхъ рядовъ. Затѣмъ желающіе принять участіе въ торгахъ обязаны представить въ день торговъ залогъ равняющійся ⅕ части суммы 1,546 руб. 95½ к., т. е. 309 руб 39 к., который неустоявшемуся на торгахъ будетъ возвращенъ. Подробныя условія къ торгамъ, могутъ быть ежедневно за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней разсматриваемы желающими во Влодавскомъ Уѣздномъ Управленіи.

Г. Влодава, Марта 22 дня 1869 года.

2—3 Дѣлопроизводитель, Піотровскій.

N. D. 2358. *Конинское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляется во всеобщее свѣдѣніе, что 28 Апрѣля (10 Мая) с. г. въ 12 часовъ утра въ Конинскомъ Уѣздномъ Управленіи будутъ производится на основаніи Указа Калишскаго Губернскаго Правленія отъ 13 Марта с. г. за N. 1703 посредствомъ запечатанныхъ заявленіи публичные торги на отдачу въ подрядъ работъ по постройкѣ и ремонтировкѣ шоссейныхъ дорогъ II разряда въ Конинскомъ уѣздѣ, начиная отъ суммъ на ремонтировку Калишскаго шоссе 2,013 р. 33½ к., ремонтировку Влоцлавскаго шоссе 717 р. 90 к., постройку Влоцлавскаго шоссе 1,152 руб. 59 коп., постройку Турекско-Пыздрскаго шоссе 5,697 р. 48 к. Вообще отъ суммы 9,581 р. 30½ коп. (in minus).

Заявленія должны быть написаны четко и безъ поправокъ по ниже показанной формѣ, цифры же обозначены прописью. Кромѣ того слѣдуетъ приложить къ заявленію залогъ въ количествѣ 960 р. с. а также свидѣтельство подлежащей власти, удостовѣряющее о томъ, что податель подписки совершеннолѣтній и имѣетъ соотвѣтственное состояніе. Заявленія поданные послѣ 12 часовъ дня приняты не будутъ.

Торговые кондиціи, смѣты и прочіе документы могутъ быть пересмотрѣны въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно въ служебное время.

Г. Конинъ, 20 Марта 1869 г.

Начальникъ Конинскаго Уѣзда,

Маіоръ, Крижицкій.

1—3 Инженеръ, Хоролтъ.

Форма для заявленія.

Вслѣдствіе объявленія Конинскаго Уѣзднаго Управленія отъ 20 Марта с. г. даю сію подписку въ томъ, что обязываюсь произвести работы по постройкѣ и ремонтировкѣ шоссейныхъ дорогъ II разряда въ Конинскомъ Уѣздѣ въ 1869 г. за сумму . . . . руб. серебромъ, а именно:

Работы по ремонтировкѣ Калишскаго шосе, за сумму . . . . р. к., тоже Влоцлавскаго, за сумму . . . . р. к., по постройкѣ Влоцлавскаго, за сумму . . . . р. к., тоже Турекско Пыздрскаго, за сумму . . . . . р. к. Вообще за сумму . . . . р к., (цифры писать словами безъ поправокъ), подвергая себя всѣмъ условіямъ торговыхъ кондиціи каковые я подписалъ въ доказательство, что онѣ мнѣ хорошо извѣстны.

Свидѣтельство Бургомистра города NN. и квитанцію NN. казначейства въ доставленіи залога прилагаю.

Постоянное мое жительство въ NN. писать въ N. числа N. мѣсяца N. 1869 года. (Подписать имя и фамилію).

N. D 2448. *Магистратъ Города Конина.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 14 (26) Мая сего 1869 г., въ 10 часовъ утра будутъ производится въ этомъ Магистратѣ изустные публичные торги (in plus) на продажу кирпичнаго завода въ городѣ Конинѣ со всѣми строеніями, снарядами и землю въ количествѣ 52 морговъ 265 квад. прентовъ новопольской мѣры начиная отъ оцѣночной суммы 1,658 руб. 3 коп.

Приступающій къ торгамъ объязанъ представить залогъ 165 р. 80 к., наличными деньгами, или другими билетами дозволенными по существующимъ узаконеніямъ къ представленію въ залогъ по объязательствамъ съ казною, а равно свидѣтельство мѣстной полицейской власти о своемъ совершенолѣтій, благосостояніи и правахъ на участіе въ торгахъ.

Торговыя кондицій могутъ быть пересмотриваемы въ Конинскомъ Магистратѣ въ служебное время, а кромѣ того укажетъ онъ желающимъ кирпичный заводъ и землю выставленную на продажу.

Г. Конинъ, дня 29 Марта 1869 г.

Бургомистръ, От. Маіоръ,

1—3 (. . . . . .).

N. D. 2269. *Кольское Лѣсное Управленіе.*

Такъ какъ назначенные на 21 Февраля (5 Марта) 1869 г. торги на вырытіе осушительныхъ рвовъ, въ лѣсахъ Маіоратнаго имѣнія Собутки не состоялись, то Лѣсное Управленіе на основаніи распоряженія Калишскаго Губернскаго Правленія отъ 7 Декабря 1868 г. за № 3528, симъ объявляетъ, что 22 Апрѣля (4 Мая) с. г. въ 11 часовъ утра въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ деревнѣ Гай Кольслаго Уѣзда, будутъ производиться изустные публичные третіе торги (in minus) на вырытіе осушительныхъ рвовъ въ лѣсахъ вышеуказаннаго Маіората, въ количествіе 1230 прентовъ считая за одинъ прентъ главнаго рва по 25 коп., а вспомагательныхъ рвовъ по 15 и 13 коп. подробности этого подряда можно узнать въ канцеляріи Лѣснаго Управленія.

Гай дня 22 Марта 1869 года.

Старшій Надлѣсничій, Садовскій.

N. D. 2249. *Магистратъ Руберискаго Города Калиша.*

Симъ объявляетъ, что 6 (18) Мая с. г. въ 12 часовъ утра, въ присутствіи Управленія Калишскихъ Городскихъ лѣсовъ, въ деревнѣ Печиска, гмины Островъ-Калишскій, въ присутствіи Президента гор. Калиша будутъ производиться изустные торги на продажу лѣса въ IV Округѣ, Участка Печиска сказанныхъ дачъ, начиная за каждый кубическій футъ лѣса:

Большаго строеваго, отъ 13,7 коп.

Средняго строеваго отъ 9,2 коп

Годнаго на топливо, отъ 3,7 к.

Приступающій къ торгамъ обязанъ представить залогъ въ количествѣ 665 рублей.

Торговыя кондиціи могутъ быть пересматриваемы въ Магистратѣ города Калиша и въ Управленіи Калишскихъ лѣсовъ въ служебное время.

Г. Калишъ, д. 20 Марта 1869 года.

2—3 Президентъ, Галпертъ.

N. D. 2131. *Петроковское Лѣсное Управленіе.*

Исполняя предписаніе Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 24 Января с. г. за N. 18959/9036, Лѣсное Управленіе объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 14 (26) Апрѣля т. г. въ Понедѣльникъ въ Петроковскомъ Лѣсномъ Управленіи въ д. Любенѣ въ присутствіи Старшаго Надлѣсничаго здѣшняго Лѣсничества Г. Пясецкаго будутъ производимые (in plus) торги на продажу дерева находящагося въ лѣсосѣкахъ назначенныхъ на 1867 и 1868 годъ а именно:

1. Въ участкѣ Раковъ, въ лѣсосѣкахъ N. 17 и 18, начиная съ уменшенной о ¼ часть оцѣночной суммы т. е. отъ суммы 1896 руб. 59 коп. не требуя отъ покупщика безплатной заготовки 170 саженей дровъ для лѣсной администраціи.

2. Въ участкѣ Полихно въ лѣсосѣкахъ N. 17 и 18, начиная съ уменшенной о ¼ часть оцѣночной суммы т. е. отъ суммы 749 руб. 7½ коп. не требуя отъ покупщика безплатной заготовки 99 саженей дровъ для лѣсной администраціи.

Всякій желающій приступить къ торгамъ обязанъ внести залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части оцѣночной суммы, срокъ для вывозки и выдѣлки закупленнаго дерева назначается до конца 1869 года, о другихъ торговыхъ условіяхъ можно увѣдомиться въ Лѣсномъ Управленіи, ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

дер. Любень, Марта 11 (23) д. 1869 г.

3—3 Старшій Лѣсничій, Пясецкій.

N. D. 2241. *Rada Szczegółowa Szpitala S-go Tadeusza w Ciechocinku.*

Zawiadamia że z dniem 20 Maja (1 Czerwca) r. b. na czas pory kuracyjnej w Ciechocinku, otwartym zostaje szpital letni na pomieszczenie 10 chorych do którego przyjmowani będą chorzy wymagający kuracji Ciechocińskiej, wyłącznie za opłatą po kop. 20 za dobę od osoby. Zgłaszające się zatem do tegoż szpitala, winne być zaopatrzone albo we własne fundusze, lub też w odpowiednie dowody przez właściwe władze wydane, że koszta za czas pobytu ich w szpitalu, temuż szpitalowi zapłacone będą, gdy wreszcie zdarza się, że chorzy biedni przysełani bywają na mocy kwalifikacji lekarskiej przez osoby prywatne, w takim razie winne być zaopatrzone we właściwe świadectwa poręczające, a uległalizowane przez miejscową władzę policyjną, że koszta ich pobytu w szpitalu powrócone będą przez nadsełających tychże chorych.

Ciechocinek d. 10 (22) Marca 1869 r.

Prezydujący, Lewiński.

2—3 Sekretarz, Bojanowski.

N. D 2507. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Siedlcu.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, że na żądanie Ruperta Wojciecha dwu imion Borowskiego obywatela w mieście Powiatowem Mińsku Gubernji Warszawskiej zamieszkałego, zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego, u Karola Łuniewskiego Patrona Trybunału w Siedlcu obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 12,840 z procentem od 14 (26) Czerwca 1863 r. i kosztów od sukcesorów Adama Owsianki, właścicieli dóbr Dąbrowka Niwka, A, B, C, D, jako to: Elżbiety z Dicksohnów Owsianka wdowy, w jej imieniu, oraz jako matki i opiekunki nieletnich: Joanny, Jana, Andrzeja, Małgorzaty, Tomasza, Adama, Władysława, Tadeusza, trzech imion Owsianków, Edwarda Owsianka pełnoletniego, w wsi Dąbrówce Niwce, Rudolfa Jaworskiego właściciela dóbr Żelków, opiekuna przydanego powyżej wyrażonych nieletnich Owsianków, w wsi Żelkowie, Powiecie Siedleckim zamieszkałych, protokółem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu 14 (26), 15 (27) Kwietnia, 19 Kwietnia (1 Maja) 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymusowego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Dąbrówka Stara Niwka, część A. i B. Dąbrówka Niwka, część C. Dąbrówka Stara, część D. Dąbrówka Wyłazy lit. B, z atynencjami, w gminie Skurzec powiecie Siedleckim Gubernii Siedleckiej, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Siedlcu położone, odległe od miast: Siedlca wiorst 9, Mokobód wiorst 15, Kałuszyna wiorst 24, Warszawy wiorst 75, od szosy Warszawsko-Brzeskiej wiorst 4, od stacji kolei żelaznej Warszawsko-Terespolskiej Kotuń wior. 6.

Dobra te składają się z folwarków Dąbrówka Stara Niwka i Borosków, a mają realności niezabudowane na wsiach Dąbrówka Stara, Dąbrówka Wyłazy i w nomenklaturach Łasience i Chabiera.

Rozległość ogólna tych dóbr przybliżona na miarę nowopolską wynosi mórg 1107, albo dziesiatyn 560, w której posiadłości uwłaszczonych włościan bynajmniej nie są objęte.

Szczegółowa rozległość posiadłości dworskich, przybliżenie wynosi: place morg 6, ogród morg 4, dwie sadzawki pręt. 30, pola orne w trzech zmianach mórg 425, łąkach gronowych mórg 13, lasu nieurządzonego mórg 270, wycinka po lesie mórg 240, cztery sadzawki mórg 2, granice, drogi nieużytki mórg 45, pola orne w nomenklaturach Łasience mórg 26, Chabiera mórg 27. Na Dąbrówce Stanach: gruntu ornego pręt. 150, zarośli morga 1 pręt. 100. Łąk nad rzeką Kostrzyn mórg 31. Na Dąbrówce Wyłazach: ogród prętów 50. Gruntu ornego morga 1 prętów 100. Lasów mórg 6 pręt. 150. Grunta są klasy 2 i 3, żytnie, łąki grondowe, las średni.

Na gruncie dóbr powyższych są następujące zabudowania dworskie:

w folwarku Dąbrówka Niwka.

1. Dwór z drzewa gontami kryty; 2. Piwnica z kamienia i cegły murowana otynkowana gontami kryta, 3. Oficyna z drzewa gliną zewnątrz tynkowana, gontami pobita; 4. Gołębnik na słupie; 5. Słup drewniany z dzwonkiem; 6. Studnia drzewem cembrowana pod dachem goncianym z kołem łańcuchem i kubłem; 7. Chlew, kurnik i drwalnia drewniane gontami kryta; 8. Tranzet z tarcic gontami kryty; 9. Budka w ogrodzie drewniana pod gontem; 10. Spichrz drewniany gontami kryty; 11. Obór drewnianych gliną tynkowanych słomą poszytych dwie; 12. Chlew drewniany pod słomą i gontami; 13. Wołownia, stajni dwie, wozownia i obora drewniane, pod słomą i gontami; 14. Stodoła drewniana pod słomą i gontami, pośrodku wyforsztowane dwa spichlerze, szopa maneżowa i dwie wystawy; 15. Studnia drzewem cembrowana, z żurawiem, kubłem i krypą; 16. Chałupa drewniana pod słomą; 17. Chałupa drewniana pod słomą; 18. Chlew i przy nim dwa mniejsze drewniane pod słomą; 19. Chałupa drewniana pod słomą; 20. Piwniczka z kamieni murowana; 21. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem; 22. Czworaków drewnianych obok siebie stojących dwa, jeden pobity gontami, drugi pokryty słomą; 23. Chlew drewniany pod słomą; 24. Piwniczka w ziemi; 25. Trzy czwarte części czworaka drewnianego pod gontem; 26. Chlew drewniany pod słomą.

w wsi Dąbrówce Starej:

27. Karczma drewniana gontami kryta; 28 Chlew drewniany pod słomą. Propinacja w tej karczmie, oraz połowa propinacji na wsi Dąbrówce Wyłazy, do tych dóbr należna, są wydzierżawione Majerowi Starowiejskiemu za rs. 225 rocznie; 29. Kuźnia z mieszkaniem kowala, drewniana gontami kryta, statki dworskie, kowal Franciszek Fedakowski, płaci dworowi rocznie dzierżawy rs. 20.

w folwarku Borosków:

30. Dom drewniany słomą kryty; 31. Stodoła drewniana gontami pobita; 32. Obora drewniana pod słomą; 33. Chlew drewniany pod słomą; 34. Studni dwie drzewem cembrowane; 35. Mostków w teritorium dóbr 5, sluz przy sadzawkach 3; 36. Ogrodzenie przy dworze z sztachet, przy innych zabudowaniach, ogrodach i drogach, z płotów.

Wysiewy zwykłe: pszenicy korcy 25, żyta korcy 100, jarzyny ilość odpowiednia, rotacja pól trzy polowa. Połowa lasu Koziołek zwanego za kontraktem 5 (17) Czerwca 1862 r. przedana Ickowi Orzoł, do wyrąbania, wyrąb ten służy do dnia 18 (30) Czerwca 1868 roku. Uwłaszczeni włościanie tych dóbr mają prawo używać pastwiska na gruntach dworskich i pobierać drzewo z lasu na opał i poprawę zabudowań.

Dobra powyższe za kontraktem przed Rejentem Bronisławem Wrońskim 24 Lutego (8 Marca) 1867 r. wydzierżawione na lat trzy od 1 Lipca n. s. r. b. do tegoż dnia 1870 r. Stanisławowi Chrząstkowskiemu i Andrzejowi Gowenlock, o nieważność tego kontraktu i zaprowadzenie zarządu sądowego toczy się process z strony zajmującego wyniesiony.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia, u sprzedażą dyrygującego Karola Łuniewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu, oraz w zbiorze objaśnień i warunków sprzedaży.

Zajęcie powyższe w kopjach doręczone zostało:

1. Janowi Kalińskiemu, Naczelnikowi Powiatu Siedleckiego na ręce jego Pomocnika, Greckiego.

2. Antoniemu Kurdwanowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Siedlcu, do rąk własnych.

3. Stanisławowi Sitarz, Wójtowi gminy Skurzec do rąk własnych, dnia 3 (15) Maja 1867 r. przez Woźnego przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu Jana Borkowskiego.

Zajęcie to wniesione zostało do księgi wieczystej dóbr Dąbrówka Stara Niwka część A. B. Dąbrówka Niwka C., Dąbrówka Stara część D. i do księgi wieczystej dóbr Dąbrówka Wyłazy lit. B. dnia 10 (22) Maja r. b. a do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Siedlcu na ten cel przeznaczony dnia 15 (27) Maja 1867 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcu, w miejscu zwykłych posiedzeń w temże mieście pod N. 147 o godzinie 10 z rana d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Karol Łuniewski Patron przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu, w temże mieście z urzędu zamieszkały.

Siedlec d. 15 (27) Maja 1867 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Siedlcu.

Siedlec d. 15 (27) Maja 1867 r.

Stanisław Krzeczkowski,
Pisarz Trybunału.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, termin do przygotowawczego przysądzenia oznaczony na d. 31 Sierpnia (12 Września) 1867 r. godzinę 10 z rana, które się odbędzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcu.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 16,500 albo ⅔ części szacunku przez biegłych ustanowić się mającego, jeśli taksa nakazaną i sporządzoną będzie.

Vadium wynosi rs. 2,000.

Siedlec d. 26 Lipca (7 Sierp.) 1867 r.

Stanisław Krzeczkowski.

W terminie dnia 31 Sierpnia (12 Września) 1867 r. dobra ziemskie Dąbrówka Stara Niwka część A. i B., Dąbrówka Niwka część C., Dąbrówka Stara część D., Dąbrówka Wyłazy lit. B. z przyległościami przysądzone zostały przygotowawczo Karolowi Łuniewskiemu Patronowi, za sumę rs. 16,500 i Trybunał wyrokiem daty 31 Sierpnia (12 Września) 1867 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia powyż wyrażonych dóbr na dzień 11 (23) Października godzinę 10 rano, która się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Siedlcu pod Nr. 147.

Siedlec d. 31 Sierp. (12 Wrześ.) 1867 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Termin powyższy dla założonej od wyroku przygotowawczego przysądzenia appelacji, spadł, Rupert Wojciech Borowski umarł, sukcesorowie jego: Aleksandra Borowska, panna doletnia; Józef i Władysław Borowscy, obywatele; Jan Borowski urzędnik, prawne zamieszkanie u Karola Łuniewskiego Patrona w Siedlcu obrane mający subhastacją popierają. Wyrokami Trybunału Cywilnego w Siedlcu d. 31 Sierpnia (12 Września) 1867 r. Sądu Apelacyjnego d. 15 (27) Lutego 1868 r., Rządzącego Senatu d. 1 (13) Marca 1869 r. spory oddalone. Wyrokiem Trybunału d. 1 (13) Kwietnia 1869 r. ilacyjnie zapadłym, termin do stanowczego przysądzenia dóbr Dąbrówka Stara Niwka część A. B. Dąbrówka Niwka C. Dąbrówka Stara D, Dąbrówka Wyłązy B. na dzień 22 Maja (3 Czerwca) 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczony, który się odbędzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach.

Licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 16,500.

Siedlce d. 1 (13) Kwietnia 1869 r.

1—1 Krzeczkowski, Pisarz.

N. D. 2529.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu i w temże mieście z urzędu zamieszkały, podaje do wiadomości: iż na mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Kaliszu w dniu 8 (20) Listopada 1868 r. zapadłego, dział majątku po Janie Karolu i i Ewie Rozynie w Fischerów małżonkach Weissenburgach nakazującego, sprzedane zostaną w drodze działów nieruchomości w teritorium Dobrca Małego pod miastem Kaliszem powiecie Kaliskim będące, składające się: a) z młyna wiatraka wieczysto dzierżawnego wraz z zabudowaniami oraz morgę gruntu miary nowopolskiej Nr. 73 oznaczonego; b) młyna wiatraka wieczysto dzierżawnego z zabudowaniami i morgą gruntu miary nowopolskiej na którym tenże młyn się znajduje pod Nr. 74 będący, a do sukcesorów po wzmiankowanych małżonkach Weissenburgach należące, jako to: a) Juljusza Weissenburga młynarza; b) Edwarda Waissenberga z własnych funduszów utrzymującego się, w młynie Małym Dobrcu Powiecie Kaliskim zamieszkałych i mieszkających; c) Rejncholda Weissenburga z własnych funduszow utrzymującego się; d) Pauliny z Wejsenburgów Marschel, żony Karola Marchel piekarza; Berty z Weissenburgów Baumgart, żony Ernesta Baumgart młynarza ad b, d, e, w mieście Kaliszu Powiecie Kaliskim mieszkających i zamieszkałych; f) Wandy, g) Matyldy, h) Karola rodzeństwa Weissenburgów małoletnich, zostających pod opieką Karola Neumana właściciela nieruchomości w mieście gubernjalnem Kaliszu w temże mieście wraz z rzeczonym ich opiekunem zamieszkałych, których przydanym ich opiekunem jest August Linke we wsi Noskowie Powiecie Kaliskim zamieszkały; wszystkich oprócz Juljusza Weissenburga od którego Cieński Patron działy popiera prócz Ignacego Błeszyńskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu stawających.

Taksy nieruchomości tych czyli młynów wiatraków przez biegłych sporządzone, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Kaliszu w dniu 22 Maja (3 Czerwca) 1868 r. zapadłym zatwierdzone zostały.

Po odbyciu temczasowego przysądzenia powyższych nieruchomości w dniu 15 (27) Lutego 1869 r., termin do ich ostatecznego przysądzenia na dzień 18 (30) Kwietnia 1869 roku godz. 3 z południa w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Kaliszu przed delegowanym Asesorem tegoż Trybunatu W. Rojkiem wyznaczony został.

Każdy mający chęć kupienia rzeczonych młynów, może przejrzeć warunki licytacyjne i taksy ich tak w biórze Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu jak i u Patrona podpisanego. Licytacja tych młynów wiatrakw zacznie się od sum oznaczonego Nr. 73 od rs. 2,610 k. 80, a pod Nr. 74 będącego, od rs. 1,050 k. 80 taksami ustanowionych. Vadium do pierwszego z tych wiatraków na rs. 600, a do drugiego na rs. 500 ustanowione zostało.

Kalisz d. 27 Marca (8 Kwiet.) 1869 r.

1—1 Jan Nepomucen Cieński.

N. D. 2521. *Магистратъ Города Петрокова.*

Симъ объявляетъ, что на подрядъ починки по Доминиканскаго костела въ г. Петроковѣ будутъ производиться въ присутствіи онаго Магистрата, Мая 1 (13) дня 1869 г. въ 3 часа по полудни, торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, начиная съ смѣтной суммы 588 руб. 40 коп. сер.

Подающіе объявленія обязаны приложить къ онымъ квитанцію казначейства на представленный ими залогъ въ количествѣ 60 руб. торговыя условія и смѣты составленныя на сей предметъ, могутъ быть разсмотриваемы ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней въ канцеляріи здѣшняго Магистрата.

Объявленія должны быть подаваемы по приложенной у сего формѣ на гербовой бумагѣ 15 копѣечнаго достоинства, и такія объявленія будутъ принимаемы въ Магистратѣ включительно по день назначенный для торговъ до 3 часовъ по полудни, поданныя же послѣ этаго срока не будутъ приняты. На конвертѣ кромѣ адреса, слѣдуетъ написать: „Объявленіе на подрядъ починки по Доминиканскаго костела въ городѣ Петроковѣ.

Форма объявленія.

Согласно объявленію Магистрата города Петрокова отъ N. . . дня . . . 1869 г., представляю настоящую декларацію въ томъ, что обязываюсь взять въ подрядъ починку по Доминиканскаго костела въ г. Петроковѣ за сумму NN. (выписать сумму прописью безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ, а равно соглашаюсь на всѣ извѣстныя мнѣ по сему предмѣту торговыя кондиціи.

Квитанцію казначейства N. на представленный мною залогъ въ количествѣ N. р. к. N. у сего прилагаю.

Писалъ въ N. дня и мѣсяца N. 1869 г.

(Подписать имя и фамилію).

Г. Петроковъ, Апрѣля 3 (15) д. 1869 г.

1—3 Президентъ, Моравскій.

N. D. 2536. Извѣщаю публику, что Апрѣля 7 (19) дня 1869 въ 11 часовъ утра въ домѣ № 226 на улице Мостовой, два англійскія катки съ 5 столами и 12 валками, и Апрѣля 8 (20) дня б. г. въ 10 часовъ утра на плотщади Гржибовъ имѣнуемымъ, движимости съ краснаго дерева и ясеновые, а именно: столы, канапы, стулья, шкафи и т. п. въ Варшавѣ, какъ законно занятые съ публичнаго торга будутъ проданы.

И. Орловскій, Судебный Приставъ.

* * *

Podaję do publiczności, iż w d. 7 (19) Kwietnia 1869 r. o godz. 11 z rana, w domu pod Nr. 226 przy ulicy Mostowej: 2 magle angielskie z 5 stołami i 12 walkami, a w d. 8 (20) t. m. i r. o godz. 10 z rana na placu targowym Grzybów zwanym: meble machoniowe i jesionowe, to jest: stoły, krzesła, kanapy, szafy i t. p. w Warszawie, jako prawnie zajęte ruchomości, przez publiczną licytację sprzedanemi będą.

1—1 Jan *Orłowski*, Komornik.

N. D. 2505. Апрѣля 7 (19) дня с. г. въ 11 часовъ утра, ясеновые мебели, самоваръ, часы на площади Старе-Място, названной въ Варшавѣ, будутъ проданы съ публичнаго торга.

Поплавскій, Судебный Приставъ.

* * *

W dniu 7 (19) Kwietnia r. b. o godzinie 11 rano: meble jesionowe, sosnowe, samowar, zegar i t. p. przedmioty, na targu Stare Miasto zwanym w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Popławski, Komornik.

N. D. 2538. Prawnie zajęte objekta, jako to: różne towary łokciowe, meble machoniowe i jesionowe, wyroby szmuklerskie, fortepian, i t. p., w d. 7 (19) Kwietnia r. b. o godzinie 9 rano przy ulicy Wałowej pod Nr. 1778B. w d. 10 (22) b. m. o godz. 10 rano na Sewerynowie, w d. 11 (23) t. m. o godz. 10 rano na Grzybowie i na Nowem Mieście i w d. 15 (27) t. m. o godz. 10 rano na Grzybowie, przez publiczną licytację sprzedane będą.

1—1 Władysław *Karwowski*, Komornik.

N. D. 2534. W dniu 7 (19) Kwietnia 1869 o godzinie 10 z rana na targu w Rynku Nowego Miasta, prawnie zajęte ruchomości jako to: garderoba męzka, bielizna, okulary, rękawiczki i w tymże dniu o godzinie 12 w południe na targu Muranów, samowar, meble jesionowe, kufer, okrycie syberynowe, chustka mantynowa, kartofle i t. p. przez publiczną licytację sprzedane będą.

1—1 *Pawłowski*, Komornik.

---

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.